

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthviani, Natione Bavari,
Opvscvla Spiritvalia**

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Meditationum seu Alphabeti aurei, animæ cuiusque fidelis, Deoque
deuotæ ad Iesum Christum sponsum patientem liber vnuſ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

Ad Dominum Iesum pro eadem re, Precatio,

Misericordissime Domine Iesu Christe, me totum meaq; omnia tibi commendō & offero, obsecrans te per passionem ac mortem tuam, qua me redemisti, ut mea mihi peccata dimittas, me ab omni peccato custodias, serues in castitate, atq; in omni virtute, perducasq; in statum tibi acceptissimum & mihi saluberrimum, quo seruiam tibi semper atq; fideliter iuxta beneficium tuum, ad gloriam tuam sempiternam, Amen.

Ad beatam virginem Mariam, Precatio.

O pulcherrima misericordissimaq; Dei Mater & virgo Maria, post Deum spes mea vñica, oro te per misericordissimum cor tuum, ut me in filium tuum suscias, mei curam habeas, ab omni peccato me protegas ac liberes: Virginitatis quoque acceptitatis, omniumq; virtutum obseruantiam, in quibus tu filio tuo Domino nostro Iesu Christo summe placuisti, mihi impetres; custodias, dirigasq; me ad statum filio tuo ac tibi gratissimum, & mihi saluberrimum, Amen.

F I N I S.

D. IOAN. IVSTI LANSPERGII Carthusiani, in Librum Meditationum

Præfatio, in qua fructus meditationis vitæ passionis, glorificationisque Domini nostri Iesu Christi vberes declarantur.

Hristus Dominus, captus est in peccatis nostris, cui diximus:
In umbra tua viuemus in gentibus. Threnorum IV.

Inter exercitia, que spiritui adminiculantur (ei præsertim, qui vitam inchoat spiritualem) ad amorem Dei asequendum, nihil creditur esse utilius, ac fecundius, quam Domini nostri Iesu Christi vitam ac passionem assidua meditatione frequentare. Huc namq; conferri possunt alia quanis exercitatorum spiritualium, seu meditationum studia. Nam verbi gratia, si peccata, virtus, ingratitudinem atq; vilitatem tuam lugere desideras, sine negligentia atq; defectus cupis expiare emundareq; non inuenies unde vehementius adhuc ipsum extimuleris, quam innocentissimam redemptoris tui vitam atq; passionem meditando, videlicet, quam pro te inculpatissimam sanctissimam vitam transigerit, quam amara pro te passus sit (qui tua peccata castigare damnareq; debuerat) ut tibi parceret. Videbis simul eius iustitiam & misericordiam: in se quidem misericordiam, ut delicta donaret: in ipsa vero peccata sustitiam ac severitatem, quae inulta sineret, in seipso castigauit. Plangenda igitur hic compreses delictata, propter qua vulneratus & mortuus est Dei filius, ut te sanaret. Plangenda ingratitudo tua, qui fidelissimo amatori tuo pro te bonis, pro tantaq; dilectione, tot mala tantumq; contempnere pendis.

Hec consideratio spem simul incurit atq; timorem, unde dubibus temptationibus iuxta mederi queas. Si enim delictorum enormitas ad desperationem te impellere mititur, habes unde peccata tua deles, habes unde satisfacias, habes unde te redimas, nec pro peccatis tuis formides. Si vero teper & acedia te grauit, si levitas cordis abq; timore te profundit, habes unde etiam salubriter terreas, considerando quod aliquot annorum milibus vel sanctissimis Dei amicis clausum fuerit calum, negata, aut potius dila gloria, donec aliena peccata, prius primorum parentum solueret, qui peccatum non fecit.

Porro, si ad tu cognitionem atq; humilationem te cupis exercere, maximam hie occasionem inuenis pensando deformitatem & dissimilitudinem tuorum studiorum, atq; totius vita erga vitam & innocentiam Christi, hoc est, quam contrariu es eius voluntati, quam dissimilis virtutibus eius, quam infirmus instabilisq; ad imitandum, quam nihil deniq; (quod experiris quotidie) uales ad quocunq; bonum.

Sed forte, ad amorem concipiendum erga Deum cupis inflammari. Et ad hoc unde adminiculum queris potius, quam ex meditatione passionis tui redemptoris? Si enim natura nibil adeo est consentaneum, quam amarem redamare, & Dei amor erga nos nusquam manifestior nobis factus est, quam in redemptione nostri, hoc est, in redemptoris nostri passione, perspicuum est, ex Dominice passionis consideratione ad Dei amorem potissimum nos accendi. Proinde si cor tuum ad amandum Deum desideras exsternali, meditare eius beneficia, quae sunt indicia amoris erga eum, & que eius dentissime enissent in Christi passione.

Quod si per viam abnegationis Christiformem agere vitam cupis, hanc quaquam melius exemplar ac speculum pie vivendi poteris inuenire, quam in libro vita, hoc est, in vita, ac passione Christi: ubi quicquid verbo docuerit Christus, opere expressio. Postremo, si optas ut vitatu aingis perpetuaq; si oratio, mementoq; ad Deum semper habeas elestantam, & althoc exercitium praestole, ubi devotionem atq; feruorem tuum renones, nusquam id asequi potes facilius, quam Domini passionem meditando. Hic enim ex singulis verbis, actibus, moribus atq; paenitentia Christi habes, unde compungaris mente, unde spiritu conforteris, in quorum contemplatione Christo nunc compatisaris, nunc gratias agendo dulciter afficias, nunc eidem conformaris, nunc rotu in illum desideres accendi & transformari. Itaq; nullum est exercitus spiritu aliud geniu, quo in passione Domini aut non inueniri, aut non uberrimo fructu possit applicari.

Sunt præterea alia utilitates, fructusq; meditationis huius, quos prætereo: quandoquidem incipientibus duntaxat, & us qui propriis nondum sunt meditationibus affecti, modum aliquem prescribere stulti, quo aut voce, aut (quod suauius affect) mente tantum legant, ruminentq; spiritu ex eis que hic scribimus, quibus afficiantur ad Christo Iesu compatiendum, & ex eiusdem passionibus vitaq; salubriter exugant ea, que ipsorum vitam more q; in melius instruant. Vbi ne prolixius fastidium generet, passionem Christi totam in viginti duas meditationes, veluti capita ac inxtaliteriarum alphabeti seriem partitus sum: Deinde glorificationes eiusdem Iesu Christi quinde-

quindecim illis stabnexus. Quibus omnibus precatio[n]es quoq[ue] singula adiuncta sunt.
aspirationesq[ue] ad Deum, ut quantum quisq[ue] est denotus, vel quantum ab alijs occu-
pationibus fersatur, queat cessare, atq[ue] ad orationem rediens, valeat ibi exercitium
suum continuare.

MEDITATIONVM SEV

Alphabeti aurei, animæ cuiusque fi-
delis, Deoque deuotæ ad Iesum Christum sponsum
patientem, Liber vnas.

Adio gratiarum pro Filij Dei incarnatione, pœnalisatumq[ue] generis humani assumptione.

C A P V T I.

Amantissime humani generis amator, Domine Iesu Christe, æter-
na dulcedo te amantium, iubilus excedens omne gaudium, & o-
mne desiderium, salus & amator peccatorum hominum pœni-
tentium, qui delicias tuas testatus es esse cum filijs hominum, a-
pud quos tamen cum scias esse nihil nisi frides, nisi abomina-
tiones, nisi iniquitates & corruptiones, gratias tibi ago (vtinam
dignas possem) ex intimis affectuum atq[ue] medullis totius vni-
ueritatis cœlestium & terrestrium, præfertim per p[ro]p[ter]issimam a-
nimam virginez matris tuaz Mariæ, pro illa stupenda dignatione & ardentissimo
amore, quo pro nobis perditis, aueris & repulsis iræ filijs reconciliandis homo fa-
etus es, miserabilis nostræ, tum damnationi, tum desolationi compatiens, nulli Ephesi.2.
meritis nostris, sed ineffabili misericordia tua permoratus, de regalibus sedibus, de
mellifluo corde Patris, in hanc miseriarum vallem descendisti, nostræ fragilitatis
carnem assumendo, idq[ue] Spiritu sancto in castissimo vtero intactæ virginis ex pu-
rissimo eius sanguine cooperante. In cuius etiam pudicissimis visceribus iam Deus
& homo nouem es mensibus gestatus, ac tandem salua integritate, atq[ue] sine villo do-
lore matris in hunc mundum pauper, passibilisq[ue] es natus, pannis inuolutus, super
fœnum inter animalia in præsepio positus, maternis vberibus lastatus, legi subdi-
tus, ut peccator circumcisus, vt seruus redemptus, proprio sanguine tintitus, a pasto-
ribus agnitus, à Magis stella ductus, adoratus, in templum oblatus, ab Herode per-
sequente in exilium fugatus. Et cum triginta fermè annos sub matris obedientia
latens, mundo fuisses incognitus, in Iordanes baptizatus, atq[ue] post longa ieunia à
dæmonie in deserto tentatus.

Iesu dulcissime, hoc modo nostram es redēptionem exorsus, ita salutem nostrā
es operatus, his pœnis atq[ue] ærumnis tuā infantiam consecrasti, his calamitatibus
vitam expoluisti, atq[ue] vscq[ue] ad consumptionem tui in laboribus & aduersitatibus, in
vigilijs & lachrymis, in orationibus & prædicationibus, in fame & siti, in frigore &
æstu, in itineribus & persecutionibus, in insidijs & iniurijs, in opprobrijs & derisio-
nibus multis perpessis, temetipsum pro nobis affixisti. Hæ fuerūt, amarissime Iesu,

qq 2 diuitiaz

Pro. 8.

Zacha 9.

Lucæ 2.

Galar. 4.

Luc. 2.

Matt. 1.1.

Luce 2.

Matt. 4.

Ioan. 2.

Marc. 2.

dixit illæ : hæ merces, quibus viles illas sarcinulas, nos videlicet, comparasti tanti nos faciens, ut amore nostri ceu ebrius te ipsum non modo in poenas & opprobria, sed in mortem etiam vltro offerres.

Igitur pro his singulis & vniuerbis, quæ ab ipsa suscepæ humanitatis hora, usq; ad passionem tuam fecisti & sustinuisti, omnifarijs humanæ passibilitatis te exponens miserijs, innumeris afflictionibus & incommodis, adoro te Saluator noster amabilissime, benedico te & gratias ago tibi : & pro perfectissima virtute tua sanctitate, quam nobis ceu clarissimum omnis perfectionis speculum, atq; (vi pius pater & magister) exemplum imitandum prætendisti. Nihil omnium omisisti benignissime Pater, quo posses ostendere, quanta nos dilectionis exuberantia attrahere gestis.

Pro morum virtutum, vite &c. Christi Iesu imitatione, Precatio I.

PEr hæc singula vniuersaq; ardentiissimi erga nos amoris tui mirabilia, obsecro te suauissime amator, ut viliissimum me peccatorem in gratiam tuam recipias, peccata mea, & quicquid tibi in me displiceret, à me misericorditer tollas, faciasq; me dulcissimos vitæ tuæ mores pia semper & deuota consideratione inspicere, & omnes gestus, actusq; meos secundum normam vitæ tuæ semper formare atq; dirigere.

Fac me quoq; verè humilem & mitem corde, semper in oculis meis vilem, & ad quæcumq; aduersa paratum, ut ea alacriter de manu tua paterna suscipiam : atq; fidellem seruum me tibi efficias, regas, & solus secundum tuum beneplacitum perpetuo posideas, Amen.

Actio gratiarum pro Fili⁹ Dei venditione, & pedum discipulorum ablutione, sacramentiq; Eucharistie institutione.

C A P V T . II.

Mat. 21.

Luc. 19.
Mat. 21.

Mat. 26.

Joan. 12.

Mat. 26.

Luc. 22.
Joan. 13.

BEnignissime Iesu, laudo & adoro te, & gratias ago tibi, qui inter varia laudis & honoris præconia, quibus te in asello sedentem ac Hierosolymam aduenientem, plebs tibi cum ramis arborum & oliuarum frondibus occurrens, exceptis vrbis, immo magis animarum in ea excidium fleuisti, quiq; vrbem ingressus, illic ad templum, vbi animas iugi prædicatione & ardentissimo zelo Patri adducebas, te contulisti: indeq; ementes atq; vendentes eiecisti. Porrò per totam diem prædicantem, vesperæ cùm nemo esset, qui te inuitaret, ut alienigena hospitioq; indignus, post tantos labores in Bethaniam ieunus redijisti. A peruerso & infideli tunc discipulo tuo Iuda, vili precio, trigesim⁹ scilicet argenteis, quoq; venditus fuisti, propter opus bonū quod in te amantissimo Magistro suo feruentissima amatrix & discipula tua Maria Magdalena operabatur, quæ vnguentum pretiosum super benedictum tuum caput effuderat.

Gratias etiam tibi ago Domine Iesu, pro admirabili illa tua humilitate, qua tu omnipotens & tremenda maiestas Dominus, agnum paschalem, agnus ipse paschalis iam iamq; pro nobis immolandus, cū pauperculis discipulis comedisti: ad quorum etiam pedes lauandos, & lintheo quo eras præcinctus extergendos, & superbenedicto ore tuo affectuofissime perosculandos, humillime te inclinasti & procubueristi: & etiam Iude proditoris tui, cuius omnē tamen iniquissimi cordis clare perspectisti malitiam.

Deinde

Deinde gratias etiam ago tibi amantissime Iesu, pro stupenda & admirabili ma-
gnitudine dilectionis tuae erga nos, qua sacro sanctum benedicti corporis & sanguini
tui Sacramentum instituisti, & id ipsum sub specie panis & vini sumendum di-
scipulis tradidisti: hocque à nobis in tua dilectionis, omniumq; beneficiorum, pre-
tim redemptionis nostrae memoriam praepiciens, fieri voluisti.

Postremo, gratias etiam ago tibi Domine Iesu, quod discipulos ad dilectionem
admonitos, sermoneq; dulcissimo consolatos, Patri, tam ipsos quam electos omnes
oratione ardenter commendaasti.

*Pro Christi humilitate in discepolorum pedum ablutione, charitatisq; in Sacramenti Eu-
charisticie institutione, imitatione, & digna ad ipsum sumendum preparatione, Pre-
catio 11.*

Per hanc igitur charitatem tuam supereminentissimam obsecro te bone Iesu,
ignofce omnibus iniuriatibus meis, & quicquid negligentiz, quicquid irre-
uerentiz, quicquid presumptionis, quicquid delicti circa hoc tremendum Eu-
charisticz Sacramentum admisi, ea de eas charitate, qua te nobis donasti.

Accende etiam cor meum flagrantissimo huins Sacramenti amore & desiderio,
vt quando & quotiescumq; tua maiestati placuerit, maximè autem circa virtutem meæ
extrema, ea humilitate, ea reverentia, ea puritate & charitate, ea deuotione & inten-
tione, quibus tu instituisti & sumi voluisti, merear ipsius sumptuonem contra omnes
hostium infidias præmuniri, contra omnes aduersitates confortari, in gratia tua
confirmari, tuo beneplacito conformari, amore tibi inseparabiliter vniri.

Sed & nunc pie Iesu, & deinceps omni tempore vita meæ, ita me totum in te tuis
amore absorbeas & trahas, vt pro nulla vñquam delectatione te patrem & Do-
minum meum vendam, sed in omnibus rebus creatis te vnum semper puro corde
queram & diligam: & ad tuu imitationem vt veraciter corde & etiam opere sine
vlla simulatione aut amaritudine, tam in magnis, quam in minimis, me semper
promptissimum exhibeam omnium seruum, quid, cur, & à quo fiat, nihil di-
scernens.

Insuper rōgo efficias & dones, vt exemplo tui promptior, aut certe ex animo tam
promptus sim, me aliquo modo contristantibus, ad verè amicitiaz exhibenda signa
& obsequia, quam alijs quibusvis.

Postremo, vt laues meos viscosos animi pedes, ab omni terrenæ contagionis
inquinamento, eosq; duplice charitate vehementer peto, Amen.

*Actio gratiarum pro Christi angustia & sanguineo sudore in hora, pro traditionis, captionie
& ductionis ad Annam pontificem feritate.*

C A P V T III.

Clementissime Iesu, pastor xterne, qui gregem tuum, usq; in mortem diligens, Mat. 26.
vt à morte illum eriperes, vtrò in mortem te obtulisti. Siquidem ceena facta, Mar. 14.
& hymno dicto, ad hortum cum discipulis tuis exiuiisti: verum inter eun-
dum quæ passurus eras tormenta præsentiens: Tristis est, inquis, anima mea usque ad Luc. 22.
mortem. Itaq; progressus paululum, & à discipulis segregatus, præ nimia cordis an-
gustia in faciem procidisti, clamans ad Patrem: Pater, si possibile est transfer à me cali- Mat. 26.
cem istum: veruntamen non mea voluntas fuit, sed tua.

310

Hei bone Iesu, quam ineffabili & incomprehensibili pressura, & angustia, & anxietate amorosum cor tuum astuabat, torquebatur, & nimis cohorruit: cum hinc se totum impendere, illuc verò terribilem pœnarum, quas præuidebat imminere, concuteretur immanitate, profundissimam pœnæ, fieretq; in te amoris pariter ac timoris usque ad extrema compugnantium agon, quo pœssimum cor tuu adcedat & tantus quidem, qui non uestes modo, verum etiam terram (adcedat largiter pro nobis profluens) cui facie incubabas, humectaret.

Luc. 12-

Mar. 14,
Matt. 26.
Ioan. 14.

Matt. 26.

Ioan. 18.

Matt. 26.

Mar. 14.

In hac pressura pie Iesu, maiestas tua se adcedat humiliavit, vt Angeli quoq; consolationem, (qualemq; tum suo poterat domino seruus afferre) non respueres. Adcedat tua se resignavit humanitas, vt à Patris voluntate nunquam declinares, adcedat suorum tristitiam tuæ anteferas. Ad eos itaq; veniens: Surgite, inquis, appropinquat hora, & qui me tradet, propè est. Deinde hostibus tuis saevientibus, & fustibus & gladiis te quaerentibus, velut prædam innocentissimam te vltro obuium obtulisti, ipsiq; furiosis iniunctis tuis verbis tui virtute prostratis, surgendi, atq; tui capiendi copiam tribuisti, proditorem tuum dulci osculo & benigno verbo ad pœnitentiam, & suam salutem inuitasti. Malchum truculentum hostem restituta sanitatis beneficio dotasti. Adoro igitur laudo & benedico te clementissime Iesu, pro hac tua tristitia, pro pauore, pro angustia, cordisq; pressura, pro cunctis gemibus tuis miserabilibus, pro altis suspirijs, pro singulis & lachrymarum & sanguinei sudoribus gutis: sed etiam gratias ago tibi pro humilitate, pro mansuetudine, pro charitate, & pro cæteris omnibus virtutibus, quas nobis imitandas in exemplum præstitisti & præmostraiisti, inter truculentos hostium aspectus, inter ipsorum conuicta & improperia, inter durâ verba & durissima tormenta, quando insultu & horrendo clamore inuaderabis, capicharis, prosternebaris, ligabaris, feriebaris, calcabaris, iugulabaris, trahearis & trudebaris. Et sic varijs atq; innumeris cum blasphemiarum, tum pœnærum generibus agnus mitissimus à lupis dilaniabar, atq; usque ad Annæ pontificis dominum propellebar. Vbi ad interrogata tam prudenter, quam humiliter respondere, à vilissimo es seruo & obiurgatus, & alapa violenta in faciem cæsus.

Hinc dolori tuo accessit clementissime Iesu, discipulorum scandalum, paternum cor tuum dolorosissime vulnerans, qui miserabiliter à te diffugierunt, inter fero-tissimos hostes te solo derelicto, quorum unus desperauit, alius ter te negans etiara abiurauit.

Aduersus dissolutam animi latitudinem, omnemq; inordinatam tristitiam, pro vera abnegatione, suiq; plena resignatione, Precatio III.

Per immensam & flagrantiissimam illam tuam charitatem, qua cuncta haec non solum libenter, sed & ardenter subiisti, obsecro te dulcissime Domine Iesu, primo, vt omnem internam & externam levitatem & inceptias, atq; dissolutam animi latitudinem pariter & omnem quoq; inordinatam noxiæ q; tristitiam à corde meo semper abesse, sanctam verò cordis compunctionem semper adesse facias: vt pœnitentia & amoris lachrymæ nunquam à meo animo recessant, sed cor meum totum liquefiant: ynde omnes vires tam animæ quam corporis in te solum effluant.

Dulcis

Luncis Iesu, absorbeat me totum quæso iugis memoria' passionis tuæ; absorbeat me totum ignea vis dilectionis tuæ, ut te solum cogitem, te solum concupiscam & sicutiam, ad te solum suspirem atq[ue] anhelem; in te solo requiescam, & tibi tota voluntatis resignatione vñiri desiderem.

Spiritu quoq[ue] veritatis me semper illumina, ad efficaciter illa petenda coram te, que gratissimi tui sunt beneplaciti, & animæ meæ salutis. Et ut deinceps indies magis in vera mei ipsius abnegatione misipsum in omnibus proflus exire, & omni priuato amori emori discam & studeam, vt nullis vñquam hostium meorum illecebribus ad ea quæ contra te sunt, perducatur: sed gratia tua omnes animæ & corporis vires forteret alligare, & captiuare valeam in tui imitationem & æternum honorem; ut sic unus in veritate tecum officiar spiritus, siq[ue] mihi tecum idem nolle & idem velle.

Respicte igitur obsecro nunc clementissime Domine Iesu, miseram hanc & misericordem meam captitatem, qua ligatus nimis teheor. En inter quot pericula verborum, inter quot delicta constringor: quot vitijs & concupiscentijs seruiens miser fatigor: quanta peccandi consuetudine quasi caprius teneor: quanta corruptione inferioris hominis ut vincitus trahor. Respicte qui solnis compeditos, & miserere, atq[ue] verbi tui virtute omnes hostium meorum vires prosterne, libera me ab omni captiuitate peccati, & vinculis: mandatorum tuorum indissolubili nexu amoris me tibi constringe, ut nihil mihi in hoc mundo libear, quam beneplacito tuo semper obtemperare, & tibi inseparabiliter inhærente, Amen.

Actio gratiarum pro Iesu furiosa ad Caypham ductione, vexationibus omnifarijs, damnatione, ad Pilatum tractione, accusationibus, ductione ad Herodem, illusione, & ad Pilatum remissione.

C A P V T . I V .

Dulcissime Iesu, recole in quantam ignominiam, abiectionem & despectum induxit & grauissima mea iniquitas, & tua immensa charitas. Siquidē inde Matt. 26. proibit, vt pro me tu, cum tumultu furentium & armorum strepitu op. inter iniuriosa verba ac durissima verbera & tormenta ad Caypham Mar. 14. ductus, à falsis testibus iniquè fueris accusatus, tumide interrogatus, irreuerenter adiuratus, pro sancta quoq[ue] responsione blasphemiz indecenter accusatus, ac tandem Luc. 22. quæ mortis propterea reus iniuste damnatus: deinde alapis, pugnis & colaphis cæsus, vnguibus vellicatus, barba ac crinibus tractus, fœda abominabilis hominum immunditia consputus.

In quibus omnibus dulcissime Iesu, non solum cum voluntate & libenti, sed & cum ardentissimo salutis omnium nostrum desiderio, & mansuetissima humilitate dedisti genas tuas vellentibus, faciem tuam increpatibus ac conspuentibus, & Esai. 50. totum corpus tuum percutientibus, donec neq[ue] speciem, neq[ue] decorum habens. Ut Iesus, vt percussus à Deo, vt deniq[ue] nouissimus virorum omnium esses reputatus, Esai. 53. atque cunctis iam in derisionem & opprobrium factus, tota nocte cædereris, ve- lareris, subsannareris, illudereris.

Et mane facto, post iniquum eorum consilium, duris vinculis strictus, facie conspatus, & rotus deformatus, ductus es ad Pilatum: vbi à principibus, & populi senioribus inter cætera ipsorum efficta mendacia, seditionis etiam, atq[ue] criminis læsæ maiestatis iniquè es accusatus. Porro cum Galilæus dicereris, à Pilato ad Hero-

IOAN. LANS. CARTHVS.

dem sub cuius te esse potestate arbitrabantur es remissus. Quo pergens, inter opprobria & calumnias atq; clamores, per chitatis medium ducbaris. Vbi cum Herode te videre atq; audire gestienti, neq; responderes, neq; illum miraculum ostenderes, ab ipso omni ex exercitu eius spretus es, calumniatus es, in alba veste illusus es, è regia aula electus es, & Pilato non aliter atq; fatus remissus es.

Luc 22.

Ioan. 18.

Hei bone Iesu, quām ignominiosissime tum ducbaris, quām violenter impellebaris, quām probrosē subsannabar. Vbiq; spectaculum & opprobrium, abiectio, fabula, & ludibrium factus eras toto populo, atq; etiā pueris & ceteris vilibus personis accurentibus, & tanquam insanum te irridentibus.

Pro mansuetudine, humilitate, patientia & sui cognitione, Preceatio, IV.

Pro quibus singulis & vniuersis ex intimis affectibus meis, nec non & omnium cœlestium & terrestrium, & specialiter per amorum cor virginez matris tuz laudo, benedico, adoro te & gratias ago tibi, obsecrans te per teipsum, dulcissime amor meus bone Iesu, ut per omnia ineffabilia illa cruciamenta & ludibria atq; iniurias, quibus per totam noctem mitissimus & innocentissimus agnus fatigatus es, semper & vbiq; mihi des tuam strenue imitari mansuetudinem, humilitatem & patientiam, idq; in veritate: vbiq; cordis mei velamen tollas, & ignorantie nebras pellas, atq; illud illumines veraci cognitione meipius, propriq; iniquitatis, vilitatis & nihileitatis meæ: ut sic ipsam rei veritatem cernens, cum perfecto odio & sancta displicentia meipius, toto corde me despiceam, omni homini me subiiciam, cunctos mihi præferam, & præferri cupiam, de mei contéptu ex corde gaudem, contemptores me sincere & ex animo diligam. Amem ipse r̄sciri, torus vivis & nequaquam humili estimari, despctusq; haberi. Amem te dulcis Iesu toto corde, desiderem te ab omnibus cognosci, diligi & honorari.

Et vt in me magis hæc fiant, dulcem tui cognitionis faciem, omnis perfectionis speculum mihi reuela, ac semper oculis meis prætende, ut in eo meas innumeræ deprehendam maculas, tuumq; erga nos tam immensum & eximium amorem atq; superabundantem & infinitam bonitatem: sicutq; indies in me crescant & profundissima humilitas simul, & perfectissima charitas.

Da etiam mihi dulcissime Iesu spiritum veri consilij semper obedientissime sequi, ut nunquam praxis hostium meorum consentiant nec capiar instinctibus, atq; ut nunquam ex ore meo quippiam exeat, quo nomen tuum sanctum in honoretur. Da insuper, ut nunquam agam, quo facies & imago diuinitatis tua: anima meæ impressa, defecari possit, quo euadere quæam horribilem illam sententiam: Reus est mortis æternæ, Amen.

Actio gratiarum pro Iesu post sui comparationem cum pessimo Latrone, ignominiosa nudatione, crudelissima ligatione, minanissima & dolorosissima flagellatione, dilaceratione, sanguinis effusione & concalcatione.

C A P V T V.

Aeternæ gloriæ splendor Iesu elegantissime, & præ filijs hominum spaciose, animæ meæ elektissime spouse, quancum teipsum abiecisti propter nos, quando flagitioso latroni nedum comparari à Præside; sed etiam ab electa plebe tua postponi, nequior & vita indignior estimari dignatus es. O piissime Iesu, quam benigne etiam nobis, & quam rigidus atq; durus es tibi propter nos, quippe

Pla 44.

Mat 25.
LUC. 23.

qui à populo illo Iudeorum ingratissimo reprobatus, & ad mortem crucis postulatus: permisisti te tradi à iudice militibus flagellandum, ad sedandum, ut ipse spe- Mat. x.,
rabat, furiosi populi scutitiam. Raptus es ilicet à rabiidis & crudelissimis lictoribus,
& non sine graui ignominia vestibus omnibus nudatus, ab eis vinculis duris ad co-
lumnam atrociter ligatus, & virgis, flagellis, scorpionibus immaniter verberatus.

Hei patientissime Iesu, quomodo nobilissima caro tua de innocentissima vir-
gine nata & enutrita immixtissime laceratur, quomodo cutis tua tenera crudeliter
discerpitur, decor corporis tui prophanatur, sanguis tuus sacrosanctus funditur,
impiorumq; pedibus conculcatur? Heu bone Iesu, quam dolorosa fuit hæc tui fla-
gellatio, cùm totius iniquitatis ministri plagam super plagam, liuorem super li-
uorem, & dolorem super dolorem addiderunt & inflixerunt: satiari acerbitate
dolorem tuorum non potuerunt, donec tibi agno mitissimo, incogitabiles dolo-
res, cum innumeris blasphemis, usque ad sui fatigationem exaggerauerunt: quo
factum est innocentissime Iesu, ut non aliter, quam pessimus malefactor tracta-
teris.

*Pro sua contemptione, Dei sorti amore, & in cunctis aduersis patientia valida, & profecta
in morte, Precatio V.*

Per nimiam haec tui vilificationem & opprobriolum despectum, quo affe-
ctus es, cùm tu rex cœli & terræ, Dominus Angelorum, & Dei filius, viuifica-
tor omnium, maledicto homicide, quasi te meliori, à dilecto populo tuo post-
ponebaris, te oro & obsecro pater amantissime, des mihi, ut te vnicum Dominum
& Deum meum, vnicet eligam & diligam, & præferam omnibus creatis visibilibus
& invisibilibus, & propter nullam rem vñquam te negligam aut contemnam. Et
ut meipsum tota ratione contemnam, nec alii cui creaturæ me comparare audeam,
sed tanquam abominabile vitiorum vas, omnium nouissimum & imperfectissi-
mum ex corde credam. Adoro, etiā laudo & benedico te creator benignissime, gra-
tias agens tibi pro innocentissima verecundia tua, qua ante oculos derisorum tui
afficiebaris, pro immensa acerbissimi vndiq; doloris magnitudine, pro singulis
flagellorum iictibus, pro copioso sanguine tuo ad peccata populi abluenda effuso.
Et per hos diros & ineffabiles cruciatus & dolores tuos, perq; singulas plagas, liuo-
res & vulnera tua, quæ mitissima lenitate, inuicta patientia, & summo etiam erga
ipsos hostes tuos amore sustinuisti, ex tota anima & spiritu, obsecro pietatem tuā
ardentissime, ut per hæc flagellationis tuæ merita, in hora mortis meæ ab omni-
bus culpis & eorum poenitentia liberum me facias, quibus in Curia tuæ iustitia tunc
obnoxius tenebor, ut sic ex singulari gratiæ & misericordia tua peccatis meis plenè
omnibus per te remissis, totus liber ac mundus ex hac vita, continuò immediateq;
ad æternam recipiar. Nihilominus da mihi dulcisime Iesu, ad passionis tuæ con-
formitatem, imitationem & gratiarum actionem patientissime & humillime fer-
re, quicquid tua dignatio mihi imposuerit, & eo semper amore gratæter suscipere,
quo de diuino & paterno corde mihi transmittis: ut sic tua passio pro peccatis meis
plenè satisfaciat, ego vero non quasi pro peccatis meis, sed pro tui amore & bene-
placito patiar, quicquid tu ipse volueris & disposueris, idq; cum iugi gratiarum
actiones in omnibus & pro omnibus, te semper magis diligens, ac laudans sine fine:
ut videlicet sic per tuæ flagellationis meritum euadere quædam æternæ poenæ cru-
ciatum, Amen.

¶ *Ho gratiarum pro Iesu p̄enosissima coronatione, purpura v̄ilissime vestitione, cum arundine illusione, falsa adoratione, alapatione, coram vniuersō populo productione, irrisione, & ad crucem denique mortemq; postulatione.*

C A P V T VI.

Matth. 27.
Marc. 15.
Ioan. 19.

Psal. 68.

Ezra 1.16

Ioan. 19.
Psal. 44.

Ioan. 19.

Fidelissima amator, nostrig; salutis autor Christe Iesu, adoro supplex te vni-
cum meum regem Deum & creatorem, qui propter me veluti satius derisus
es, & illusorie adoratus: quippe cuius sanctissimo vertici coronam spineam
milites imposuerunt, & chlamide occinea veluti regia purpura irridicente te ami-
cientes, ceperunt quoque baculum arundineum dextræ tuæ imposuerunt.

Heu dulcissime Iesu, quanta peccata, quantus cruciatus sacrosanctum caput
tuum affixit, quanta praessura, quanta angustia intus & foris astuabas, & vnde-
que distingebaris: Nec tamen tanti tuo dolori vlla impertiebatur ab aliquo
compassio, sed perulantissima & ignominiosa omnium insultatio, deriso, op-
probrium & contumelia: imò dolorem super dolorem quibusunque poterant
modis addiderunt, quandoquidem veluti regni inuasorem temeritatis te arguit,
insignia regalia circumponentes tibi illudunt, inclinando se ut regem falsum &
ridiculum te salutant & ut falsum Deum adorant. At ilicis surgentes, iterum fa-
ciem tuam turpiter confidunt, & alapis exdunt, dura arundine caput vene-
randum & dolorofissimè vulneratum dire percutiunt, atque tandem ceu triumphum
hostibus tuis instituentes, sic miscrabiliter te afflictum, videndum, deriden-
dumq; populo educunt.

Itaque produceris tu bone Iesu, qui præ cordis angustia & corporis dolore
vix mouere te poscas, & in gaudium hostibus tuis deridendus ostenderis, à planta
pedis vsque ad verticem capitis doloribus repletus. Nulla tunc fuit hostibus mi-
seratio erga te bone Iesu, quorum corda iam pridem furor liuorq; obsederat. Nam
et si ex liuore & vulnerum cruestratione tanta effectus esses & appareres miserabi-
lis, ut diceat Pilato. Ecce homo, etiam videreris homini dissimilis, quippe cuius
faciem speciosam præ filiis hominum sputa & cruor simila operuerant,
cuiuscip; corpus totum erat aut sanguis fluens, aut plaga tumens nullatenus tan-
tem flexi sunt ad misericordiam, nec vlla fuit in eis erga te compassio: nulla cala-
mitate, nullis in te peccati poterant hostes: quin potius atrociori adhuc in te
inuidia accensi, etiam populum vniuersum contra te concitantes magnis clama-
bant vocibus: Crucifige, crucifige O piissime Iesu, quantum affixit p̄iissimum cor-
taum huius malignæ plebis, cui tanta beneficia præstisti, inuidia: quanta tibi fuit
peccata, quanta verecundia, te innocentissimum virginis & Dei viui filium ibi ita
ludificatum stare & exosum haberi.

*Aduersus omnem arrogantiā, omnem ostentationē, omnē inq; superbiam: item pre-
terit compunctione, compunctione & charitate, Precatio VI.*

Proinde iterum atque iterum te bone Iesu, adoro, gratias ago & benedico te
pro omnibus, quæ passus es, & pro charitate qua passus es; obsecrans te per
infinitam misericordiam tuam, ut omnem arrogantiā & vanam gloriam,
omnem ostentationem, atque omnem prorsus superbiam penitus à me
alie-

alienam facias. Non reperiatur vñquam in seruo tuo, quod superbiam aut vanitatem redoleat: sed da mihi eorū contritum semper & compunctum: cor, inquam, dulcis Iesu secundum cor tuum, quod charitate ardentera, & compassione intima semper sic vulneratum, quod tui desiderium, tui memoriam semper in se tenet, te semper cogitet, in te pascatur, in te requiescat, qui es vñica pax animi (extra te enim nihil nisi durum, nil nisi afflictuum) & à te nunquam recedat, sed de cetera omnipotenzia tua semper gubernetur & dirigatur. Et igniti amoris tui quæso me purpura vestias, ut per totam vitam meam pœnitentia spinis sensualitatem & carnem meam coronem, & gnauiter persequear, ut sic post hanc vitam me rear gloria æternacoronari, Amen.

Actio gratiarum pro Iesu post varias penas & illusiones ad mortem damnatione.

C A P V T VII.

Gloria gaudium, decus & corona omnium Sanctorum & amicorum tuorum Christe Iesu, ex toto corde & omnium beatorum affectu adoro, laudo, & gratias ago tibi pro afflictione & contemptu maximo, quibus tunc vnde que afficiebaris, quam sic flagellis laceratus, spinis illitus, purpura amictus, manibus ligatus, & arundine pro sceptro doratus, & tantis affectus poenis & miserijs, Esa. 53, vt quasi nouissimus virorum factus neque speciem habens, neque decorum, educeris coram omni populo, miserabile effectus omnibus spectaculum, & audires Ioh. 19, vñanimi voce clamantes: Crucifige, crucifige. Tolle, tolle eum, sanguis eius super nos. & Luc. 23, super filios nostros. Deinde post hæc omnia tanquam impius & malignus malefactor Matth. 27, ad tribunal Pilati adductus es, ut condemnareris, ibiq; astans inter feroces canes, & rabidos lupos agnus mitissimus, post varias & iniquas eorum accusationes, & longam crebramq; iudicis examinationem, audires super te & contra te iniurissime proferri terribilem illam sententiam ignominiosæ crucis, atque dirissimæ & contemptibilissimæ mortis.

Pro patientia & misericordia, pro sui examinatione, iudicacione, peccatorum absolutione & saluatione, Precatio VII.

Oblecro te amantissime Iesu per immensam pietatem, per magnam patientiam & humilitatem, & per mansuetudinem tuam, quam ostendisti in omnibus tribulationibus & angustijs quas pertulisti pro nobis, largire mihi, vt nulli vñquam noceam, nullum affigam aut etiam contristem aliquo mordaci aut molesto verbo aut sermone, sed semper leuis sim omnibus, mitis & patiens corde & opere. Et da quoque vt vere & perfectè agnoscam & eligam, atque perpetuò confitear corde, ore & opere te vnicum animæ meæ regem & Dominum, qui solus es creator & redemptor meus. Concede quoque mihi propitius, vt benedicti sanguinis tui virtus, efficaciter in me indignum famulum tuum & super parentes meos, fratres & sorores atque super omnes amicos & inimicos meos descendat, & operetur in nobis salubrem passionis tue fructum & effectum.

Præterea obsecro te clemetissime Iesu, vt tua me gratia adeò impleas, stabilias & confirmes, vt nunquam æternæ damnationis reus inueniar, sed quotidie distracta

rr 2 feue-

seueritate coram conscientia mea ex me rationem exigam, & nudo exacto iudicio acriter discutiam & examinem, cunctaq; vitiosa condemnem. Tuetiam pijs i-
me Iesu redemptor meus, absolu& laua me ab omnibus peccatis & negligentijs
meis, vt per tuam misericordiam plenè tibi reconciliatus, per passionem tuam
perfectè purgatus, per gratiam tuam à cunctis vitijs liberatus, tuis meritis ac vir-
tutibus omnibus decoratus & ditatus, ex hac mortalí vita, neque damnandus neq;
vltra castigandus, (si ita visum fuerit bonitati tuæ, & cesserum ad honorem &
gloriam) egrediar, sed tua singulari benedictione & gratia ad consolationem &
gloriam interminabilem recipiar, scilicet ad te creatorem meū, vt coram districti
iudicij tui tribunali inconfusus & impavidus stare merear, atque cum omnibus e-
lectis tuis dulcissimam illam inuitationis tuæ vocem audire valeam: *Venite bene-
dicti Patris mei &c.* Et vt ad hoc tuo dono pertingam, fac me nunc dulcis Iesu inte-
rim tui amantissimum & desideratissimum, vt nulla possim extra te consolatione
recreari, quin potius totus tui amore langueam, totus à me deficiam, totus in te v-
no solo viuam atque subsistam, Amen.

Matt. 25.

*Aclio gratiarum pro Iesu dolorosa crucis baiulatione, sub eadem defectione, moſſifima
eius matris obuiatione, ante denique eius crucifixionem vestimentorum furibunda extra-
ctione, omniang; vulnerum eius innocatione.*

CAP V T VIII.

HVMILLIME IESU CHRISTE, rex cœli & terræ, adoro & benedico te, gra-
tias agens tibi pro granissima illa pressurarum mole, qua intus & foris incō-
prehensibiliter supratq; omnem intellectum angustiaris & æstuabas, quā-
do ad mortem crucis innocenter damnatus, proprijs iam vestibus reindutus, & lat-
ronibus ad maiorem tui confusione sociatus, inter opprobria & vituperia, per
medium omnium spectatorum, extra urbem es eductus, ferens super vulneratum,
afflictissimum, diuersisq; tormentis prorsus deßatum exhaustumq; sacrum cor-
pus tuum, crucem tuam: (in qua extrellum passurus eras supplicum) vna cum
immensa mole omnium peccatorum totius humani generis. Quod quidem op-
probrium pie Iesu, cum nemini ante, nec latronibus modo tecum crucifigendis, ti-
bi tamen singulariter factum est, vt si mortis tuæ causam (quam nullam habebas)
quis cognoscere cuperet, vel hoc schemate singularis infamiz, tu omnium maximè
reum mortis crederet, qui proprium supplicium ad locum Caluariz (quod pessi-
mus quisque nec ante extulisset) exportares.

Heu pijsime Iesu, miserator misericordissime, iam poenis nimis fatigatus, &
vndique discruciatus, iam viribus plenè exhaustus, & totus destitutus sola amoris
adhuc fortitudine stante & agente, quomodo incedebas sub cruce onustus, & ad
terram curuatus, dolens & gemens? occurrente interim benedicta macro tua cuius
cor amorosum & purissimum in intolerabili fuit amaritudine, angustia & dolo-
re, quādo ipa te in porta obuiu*ro* habuit diris vinculis arctatum, & vndique tam
inhumaniter tractatum & deformatum, latronum socium, patibulum in benedi-
ctis humeris gestantem, profundaq; suspiria trahentem, & anhelo pectori tremē-
tem: Quam cum innocenter aspiceres, acerbissimo Simeonis gladio nimis crude-
liter in intimis visceribus suis tranfvñlerata, nec verbum loqui valens, penè ex-
animis effecta est, vel fortasse tota deficiens humi corruit. Curus indicibilis dole-
ris tu lucide perficiens magnitudinem, tum ex intolerabili compassione, tum ex
fatiga-

fatigatione, etiam præ nimia præssura defecisti. Sequebantur quoquete bone Iesu, Luc. 26.
pię quædam mulieres flentes & lamentantes, alijq amici, vestigia tua cruenta se-
stantes, quos retrospiciens tu consolabari: filijs interim Belli gaudentibus, can-
tancibus, & super damnatione tua tibi insultantibus: quos humilier, & velut om-
nium malorum reus, tolerabas. Benignissime Iesu, interea trahebaris, impelleba-
ris, prosternebaris, conculcabaris, omnibus subsannandus ac illudendus offereba-
ris, donec viribus tandem omnibus substitutus, sub trabe crucis sæpius miserabil-
iter deficiens, in saxa terram durissimè corrueres, ac Simone tandem angariato,
qui post te crucem ferret, ad Caluarie montem multo cum labore & dolore per-
tingeres: vbi verecundus coram hostibus, & omni plebe nudabar, atque adeo re-
nouatis doloribus & reaptis vulneribus tuis singulis, per lanceæ vestis (quæ pla-
gis tuis congelata fuerat) violentam abstractionem, denuò sauciabar.

*Pro perfecta sui abnegatione, verum & spiritus paupertate, Christiformiumq; virtu-
tum imitatione, Precatio VIII.*

Pro his singulis & vniuersis pro me perpessis, adoro, laudo, & benedico te pie
Iesu, gratiasq; ago tibi, obsecrans te per infinitum illum tuum erga nos amo-
rem & misericordiam, da mihi gratiā perfectissimè funditusq; abnegandi
meipsum, juxta omne tuum beneplacitum & crucē pœnitentia, acquirendarumq;
virtutū, ad quam me singulariter misericordissime vocasti, strenue tota vita (per
charitatem in me semper excentem) perseverando portare, donec crucis tuæ
fructum & meritum (purgato prius bene animæ palato) percipiā hic in gratia,
& post in gloria. Da igitur mihi dulcis Iesu, benedictam passionem tuam iugiter
deflere cum intima compassione, eamq; nunquam à corde meo excidere, deleriu;
sed cor meum continuè ea vulneratum permanere. Per item altissimam & admi-
randam tuam paupertatem, qua tu potentissimè Fili Dei viui, vniuersorumq; au-
thor de totius mundi, diuinitarumq; tuarum magnificientia, non solum nihil habe-
bas proprium, sed nec necessariorum corpori vestimentorum retinere permitte-
baris vsum: obsecro te vt digneris me à cunctis in spiritu & natura nudare, quæ
voluntati tuæ quoquomodo contraria sunt, tñiq; dilectionem in me infrigidare
possent. Fac me ergo feruentissimum extrema paupertatis amatorem, atque om-
nis indigentia, etiam rerum quasi necessiarum (qui enim non sequitur te, non est Matt. 10.
te dignus) vt omnino tui amore contemnam quicquid mundus habet; ita vt ad tui
folius gloriam ex creaturis, duntaxat necessitatis vsum capiam, citra omnem in-
ordinatum & vitiosum affectum & concupiscentiam.

Trahe me igitur piissime Iesu post te, vt ardenter imitandi ve-
stigia vitæ ac passionis tuæ, sequare te quounque ieris, & quounque me sequi vo-
lueris.

Seruiam tibi perpetuo fideliter, sicut tibi placuerit. Sustineam & quanimator,
quicquid tu pati me volueris. Intelligam & indubitanter credam in omnibus pa-
ternam tuam prouidentiam: de manu tua cuncta cum laude & gratiarum actione
suscipiam, in seruitio tuo neque repescam, neque deficiam vñquam, sed tempe-
proficiam, & omnes vires animæ & corporis, adeoq; omne tempus vitæ meæ in
beneplacitum tuum, in laudem & amorem tui perpetuo expendam. Amen.

Actio gratiarum pro Iesu miserabili, nuda, lamentabilis, sessione in vento super frigidum lapidem, & exprobationibus iniurijsq; illi illatis: & violentissima dolorosissimaq; super crucem protrusione & lapsu.

CAP VT IX.

Innocentissime Iesu, agne mitissime, memento queso quam graui intus dolore cor tuum pudicissimum praemebatur, cum ingentem illam nudationis tuę confusione & ignominiam ferre cogeretur, quando scilicet ante oculos crudelium hostium tuorum totius populi & in aspectu castissimę matris tuę, aliarumq; sanctorum mulierum totus vnde sauciatus & concisus, doloribus prepletus, nudus sedebas super quandam frigidam petram aut rupem, conspiciens non haec multo gemitu & horrore, quomodo tibi crucis patibulum atque durum illud mortis tuę stratum appararent. Interim corpus tuum tenerrimum, tam misera lacerum & quasi excoriatum vento & frigori expositum fuit atque per frigore obriguit & tremebat, vnde & maximus tibi vnde sae dolor accreuit.

Quis etiam mente comprehendere sufficiet pie Iesu, quales interea iniurias, irrisiones, blasphemias & opprobria tibi irrogant, & sustinueris? Recordare etiam mitissime agne Christe Iesu, quomodo caput tuum benedictum, & etiam Angelicus potestatis tremendum in illa sessione tua, à crudelissimis illis nebulonibus afflictum, excruciatum fuerit, & quasi reiterato coronatum, dum ob vestium tuarum integratatem, cogerentur ante tui denudationem coronam spineam tibi extrahere, quam dum denuo tibi imprimant crudeliter, & noua vulnera infligunt, adeò ut etiam ex cunctis illis vulneribus vberitatem per faciem & collum præciosus sanguis tuus in terram proflueret. Deinde inhumanissimi illi carnifices, sine villa miseratione, nog secus atque farcti leones furiosè te arripientes, super crucem rigidam recrorum imitissimè prostrauerunt. Quis bone Iesu hic dolores tuos de tam violento & præcipiti casu comprehendere queat?

Pro prostratione à peccatis, erroribus ac desperatione in morte, Precatio IX.

Per huiuscmodi autem prostrationem & casum, deprecor te clementissime Iesu, vt me ab ista hora vsque in æternum misericordia & gratia tua præserues, ne vñquam in aliquod corruam peccatum, propter quod priuandus essem melliflua desiderantissimi virtus tui præsentia & contemplatione: nec finas me in vita, vel in morte, in aliquem incidere errorem, seu mentis alienationē, aut desperationis laqueum, sed in umbra alarum tuarum, in benignissima protectione tua, me semper in vinculis charitatis, inter misericordiae & virtutis tuę brachia constringas, foueas &c inseparabiliter contineas, Amen.

Actio gratiarum pro Iesu manuum pedumq; penitissima super crux expansione & perforatione, omniumq; membrorum & compagnum eius dislocatione & dissolutione.

CAP VT X.

Vx mea serenissima, exultatio ineffabilis amatorum tuorum Christe Iesu amabilissime, vtinam des mihi ardenti cum devotione hodie & semper memorem esse illius charitatis expansionis membrorum tuorum, quam dignanter, tamq; miserabiliter super lignum crucis jacens sanctis pedibus promptissime a spontane extensis, brachia tua super cornua crucis in amoris amplexus exten-

extēndisti manus tuae sacratissimas perfodiendas spontē crucifixoribus tuis expō-
rexisti, aperuitisti & clavis obiecisti. Heu amabilissime Iesu, quām amarissimo do-
lore & horrore tunc quoque simul replebaris, quando impiorum & infidelium iu-
dorum ingratorumq[ue] filiorum tuorum con:pexisti in te odium, luorem, fūtūm
cruentam, qui te dulcisimum & amantissimum patrem suum, te inquam, qui pō-
deras montes & colles in statera, qui peruestigas profundi maris abyssum, qui cœ-
lum & terram palmo conclusis, qui es omnium aut̄:hor, quem nulla dimensio ter-
mino metitur, adeo festinabant turpissimo mortis genere delere & perdere, vrge-
reincipentes ministros, ut necem tuam accelerarent, vt potē quibus grauis & in-
tolerabilis eras eis ad videndum.

Tunc inhumanissimi illi carnifices primo manum dexteram tuam apprehen-
dentes, crasso quodam & obtuso clavo crebris ictibus cruci crudeliter nimis &
cruciabiliter affixerunt: mox alteram quoq[ue] manum ad aliud foramen icidē per-
forandam pertraxerunt. Sed quia illud nimis distabat, sacra brachia tua horribili
cum dolore intenderunt, donec quo volebant manum adduxerunt, quām tunc si-
militer ingenti clavo confoderunt. Deinde ad perforandos benedictos pedes tuos,
cum non esses conueniens voluntati eorum, dolorem super dolorem vulnerato
corpori tuo addiderunt, & ita crudeliter te distraxerunt & extenderunt in lon-
gum & la:um crucis, vt dissoluerentur compages membrorum tuorum, ita ut ne
vnum quidem membro suo adhæreret loco. Vnde dulcissime pater laudamus te
& benedicimus tibi vnanimi gratiarum actione, quod hoc modo pro nobis iam
sic tribus crassis & admodum obtusis clavis tu Dominus Deus & saluator noster
crucifixus es, cuius tam tenera & præclara erat complexio, quiq[ue] totus tam debilis
& exhaustus viribus eras, ob innumerabiles & immanes poenas, atque exquisita
tormēta in te antea exhibita, & ideo tanto intollerabili erat hictū dolor perfora-
tionis manuum & pedum tuorum grandibus illis & obtusis clavis, qui vi & i-
ctibus multis per carnem, nervos, venas, & ossa perpellebantur secum, carnem &
nervos per vulnus & foramen crucis pertrahentes, quæ tota impleuerunt & ob-
struxerunt, vt sanguis ex apertis venis effluere nequiret, vnde vehementer intu-
muerunt manus pedesq[ue] tui sacratissimi.

Pro omnibus & singulis toti mortiferis cruciatibus, quos tam validi tamq[ue]
crebri malleorum ictus tibi exaggerabant suauissime redemptor, gratias ago tibi
ex intimis præcordijs meis, pro rigidissima etiam omnium membrorum tuorum
extractione, qua tam cruciabiliter, tamq[ue] miserabiliter in modum pellis fuisti ex-
tensus, ita ut omnia ossa tua, iuxta Propheticum præfigit, dinumerari potuissent:
tam quoque violenter affixus, ut omnibus membris immobility ligno appactis,
quasi nullius haberes potestatem. Ita denique deturpatus fuisti ut omnium homi-
num nouissimus, & non homo modo sed & vermis, & plebis abiectione factus ine-
ris, præq[ue] intollerabili angustia & tormentorum immensa profunditate, miser-
rime anhelo pectori & corde palpares, singultus crebros emitteres: taliter per
omnia affectus & dispositus, ut etiam saxa & adamantine pectora erga te permol-
lescere potuissent. Memor sum etiam amantis me & melliflui Iesu, vehementissimi
& acerbissimi doloris, & multiplicis tui cruciatu:, quæ & tibi nunc represe-
nto ex omnium creaturarum tuarum effectu, per purissimum cor sanctissimæ & vir-
ginea & matris tuæ Maria, quo poenæ valde affligeretur in benedicto & reue-
rendo capite tuo per coronam spiccam: cum violenti & multiplices illi malleoru:

ictus, crucem cum corpore tuo super illam extenso sua violentia mouebant, agitabant, tremereque faciebant, & sic spinæ per reiteratos & frequentes lapsus capitis tui super crucem magis & magis profundius in occiput tuum adiebantur & impellebantur.

Pro strenuitate in Dei seruitio, mortificatione vitiorum & nuditate interna, Precatio X.

Psal. 118.

O bsecro te profundissima misericordia abyssus, per illum fortissimum pisi simi cordis tui erga nos amorem, quo non solum libens, sed etiam ardens grauiissimam pœnam illam, horribilemque cruciatum, & dirissima tormenta subiisti in omnibus afflictissimis membris tuis, quorum nullum in suo recto statu permanerat: obsecro inquam te per eiusmodi orationem, ut des mihi omnes vires animæ, cordis & corporis mei, semper usque in finem ad tuum seruitium & honorem extendere. Confige me in quotidianæ mortificationis & virtutum cruce clavis amoris & timoris tui, quibus iugi perfectaque imitatione & amara compunctione tibi adhaeream, ita ut omnibus quæ carnis & mundi sunt, totaliter exutus, in cruce tecum nudus cum nudo sursum me totum eleuem, & omnibus terrenarum rerum affectibus exuar, ut non si mihi amplius scire, velle, posse, cogitare vel vivere, nisi in cruce tua dulcissime Iesu.

Actione gratiarum pro Christi Iesu efficacissima ferventissimaq; cum multis amarissimi lachrymis effusa ad Patrem suum cœlestem oratione, pro cunctis suis crucifixoribus, qui tunc & usque hodie eum crucifigunt.

C A P V T XI.

Luc. 23.

M Itissime ac totius mansuetudinis exemplar Christe Iesu, adoro, laudo, benedico ac gratias ago tibi Domine Deus meus, pro ineffabili & infinita dulcissimi & paterni cordis tui benignitate & miseratione, pro inuicta, exigua & indeficieni charitate tua, non modo erga te diligentes, verum etiam erga inimicos & persequentes te. Siquidem cum violentissime atque usque ad compagum dissolutionem super crucem distendereris, dilacerareris ac distrahereris, ita ut omnia tum sacratissima membra & nerui instar arcus intenta essent, & alia ad se alia attraherent, clavisque diris per manus & pedes cruci affigereris, non aliud agne mansuetissime dixisti, quam: *Pater ignosce illis, quia nec scium quid faciunt.* O quam immensa & incomprehensa multitudo bonitatis tuæ, o quam ardentissima & exuberantissima dilectio tua, ex qua non aliud tu eis imprecatus es, nisi, quasi immemor omnium dolorum tuorum: *Pater ignosce illis.* In tanto pœnarum cruciatu constitutus, non aliud tum monstrabas, quam quod exacerbarem illorum magis, quam corporis tui languorem doleres. Hoc enim præcipue agebas, ut hostium tuorum peccata excusares, & vindictam, quam merebantur illi, tu deprecando illos Patri commendatos faceres.

Pro vulnerante Dei amore, & perfecta proximi dilectione tam amicorum, quam inimicorum, Precatio XI.

O bsecro te amantisime, fidelissime ac suauissime amator Christe Iesu, per amorem pietatem & amorem divini cordis tui, da mihi charitatem ardentissimam, perfectissimam & fidelissimam, per quam crudelitate misericordissima

dissima in me exerceas & agas, ut cor meum clavo intensissimi tui amoris incurabiliter vulneres, transfodias, & tibi inseparabiliter vrias, ut amore tui semper langueam, & extra te nulla affectione exire valeam. Hac firmissima anchora omnem cordis, sensuumque euagationem in te quietes, in te compescas & stabilias. Hac mentem meam repleas & confirmes, ut te Deum meum in omnibus & super omnia, proxima verò in te, & inimicos propter te sincerè verecū diligam, odientibus atque offendentibus me ex animo ignoscam, bene cupiam, bene faciam, & totis nisibus malum fideliter, exemplo tui, bono recompensare studeam, eosque tanquam singulares amicos perfectius diligam, Amen.

Actio gratiarum pro cruci Domini Iesu furiosæ elevatione, ponderoso & violentissime doloris suo, de lapsum in petram.

C A P V T XII.

Nobilissime Domine Iesu, Dei viui & castissimæ virginis Mariæ fili dulcissime & dilectissime, quam magna multitudo misericordiæ tuæ, quam immensa magnitudo charitatis tuæ, qua tam intolerabiles & innumerous poenarum cruciatu pro nobis tam mitissimè tantisque cum desiderio tollerasti. Singulariter verò in illa immanissima dolorosissimæ crucifixione tui, in qua contremuerunt omnia interiora tua, in qua immensus ille dolor manuum & pedum tuorum pertransiit omnia viscera tua, per nervos, venas & osicula, quæ in eisdem concurrunt: in qua etiam acerbitas clavorum penetrauit secreta medullarum, ossium & nervorum tuorum, intimas cordis tui medullas: qua denique tam inhumaniter extensus, tamque immobiliter cruci fuisse affixus, ut unum membrum alij succurrere non posset, cunctis pariter incomprehensibili dolore penitus corrupis.

O quam cuncta interiora extensa, læsa, & dissoluta sunt atque dilacerata. O quam amarissimè proximio cruciati & excessu dolore lachrymatus es. O quot quamque crebro singultus & suspiria emisisti, ut etiam adamantina pectora ad tui aspectum compassionem mollescere potuissent.

Vbi verò te dulcissime Iesu sic inhumaniter cruci affixissent, mox immitissimi carnifices magno cum furore, validisque clamoribus te de crucifixionis loco ad foramen, cui crux erat imponenda ac firmando super terram & super lapides, cum ligno crucis fune apposito protrahunt, ibique cum crucete subleuarunt, & in petram excisam vel foramen ferocissimè & nimis impetuose eam imposuerunt & decidere permiserunt, ita ut hoc violento casu cuncta tua sacratissima membra & interiora tremerent, & immenso dolore, ac cruciatu affligerentur collidgrenturque.

Pro Deicastro timore, compassione & amore erga crucifixum Dominum Iesum, Preceatio XII.

Gratias tibi ago ex intimis cordis mei visceribus ò amator hominum ardentesissime Christe Iesu, pro summo illo tuo erga nos amore, quem in crucifixione tui dolorosissima & ignominiosissima nobis vberimè declarasti, & quando te nudum inter duos latrones tanquam sceleratissimum omnium suspensi permisisti, obsecrans te per eundem inestimabilem amorem tuum, & per singula vulnera & dolores corporis tui, perque omnes guttas rosei sanguinis tui,

ff

confi-

configit timore tuo carnes meas, ne libidini, aut qualicunque peccato male suasus consentiam. Perfora manus meas, ne ocio torpescant: perfige pedes meos, ut in bono opere stabilis perseuerem, vix fortiter labores & dolores pro tui honore sustineam. Ardentissimus quoque ille amor tuus, quo cruci clavis durissimis fuisse affixus, cor meum amantisime Iesu transeat, salutarisq; me vulnere cruciet, vt ex vehementi meorum peccatorum contritione, tuisq; dilectione totus lachrymis fluam ac à meipso quasi penitus deficiam. Inquit dulcis Iesu dolorem, auge deuotionem, renova compassionem, accende in me tui amorem, vt nihil mihi separat, nihil afficiat, nihil corde meo inficit aut inhæret, nisi dulcis Iesus Christus, & hic ex mei amore crucifixus.

Ab omnibus igitur obsecro pie & suauissime Iesu, quæ huius mundi sunt, totum me tecum in cruce tua subleues, vt mundo & omnibus concupiscentijs eius crucifixus & mortuus, in tuis mellifluis vulneribus valeam iugiter commorari: & ad eadem in omni adueritate & ingruente tentatione summa fiducia confugere, Amen.

Actione gratiarum pro multiplici cruciatu tam externo, quam interno Christi in cruce, & pro glorioso crucis Christi titulo.

C A P V T XIII.

Onipotens, piissime ac patientissime Domine Iesu, mediator Dei & hominum: adoro, laudo, benedico & gratias ago tibi, quod naturam humanam assumpsisti propter me perditum hominem redendum, & iam in eadem patiendo, tenet ipsum pro nobis hostiam viuam & immaculatam Patri obtulisti. Repräsento nunc tibi summum cordis moerore immensam illam & profundissimam omnium afflictionum & cruciamenti abyssum, quæ intus & foris sustinebas, quando in cruce in omnibus & singulis membris, venis & artibus tuis totus penitissime & dolorosissime, sauciatus, solus tribus horis grauissimum illud calcasti torcular, adeò vnde poenit & vulneribus repletus, ut à vertice capitis usque ad imum pedis non esset in te vel illa sanitas: sed quicquid in corpore tuo erat, aut erat plaga tumens & liuida, aut vulnus fluens; aut roseus calidusq; sanguis per corpus discurrens.

Vt inam verò cordi meo tua passionis ingem memoriam imprimas (ad qualcunq; per gratiam tuam, tibi exhibendam compassionem & gratitudinem) vt indefinenter deuotè meditando expendam in te humanitatis tuae nobilissimam tenerrimamq; complexionem, incomprehensibilem tuae Majestatis excellentiam, & dignitatem, pectorum magnitudinem & multitudinem, vulnerum acerbitudinem & profunditatem, dolorum multiplicitudinem, opprobriorum varietatem, spiritus angustias, cordis pressuras, cordiales & intimes compassiones atque tristitias: quæ omnia cùm semper, tum maximè tribus illis horis, quibus in cruce tribus clavis eras affixus, tibi cruciatus omni intellectu maiores, quin & morte amariores tibi exagerauerunt. His insuper accessit, quod singulorū vulnerum atq; pectorum distinctim ac singulariter simul omnes & singulos sentiebas dolores & agerbitates. Ampliabantur vulnera, & roris continuè pennis profundius lacerabantur, adeò vt dolor non modo omne corpus, verum cordis etiam atque osfium penetrans medullas, te totum nimis dire laniando mactaret & cruciaret.

Cate.

Cæterum, vehementius multo te affligebat internus dolor, pro animabus in-
gratia, tantam charitatem contemperis, ac sub tanto pretio pro illis exposito pe-
nitentius. Præterea patiebaris coram innumerabili populi multitudine multige-
nium gentium, qua vndeque ad diem festum conuenerat. Patiebaris etiam ab
electa gente, in paschali tempore, in respectissimo loco, & ignominioso crucis
suppicio, latronibus sociatus, imò in medio latronum suspensus; ut ab ignoran-
tibus, singularis præcipuisq; malefactor credereris, procurantibus hoc ipsum
perfidissimis Iudeis: patiebaris denique innocenter pro peccatis alienis, idq; ex
pura & sola charitate; quod etiam universus orbis animaduertero potuit, quan-
do nulla alia necis tuae causa cruci inscripta fuerit, sed nec scribi potuerit, quam
quod rex esses Iudeorum. Ex hoc titulo liquido omnibus constitut, tenet non pro
aliquo scelere, sed ex amore purissimo animam tuam morti exposuisse pro ami-
cis tuis.

*Pro aduersitatibus omnium leni perpetione, diuina charitatis ardore, proq; afflictorum
cunctorum consolatione, Precatio XIII.*

O Christe Iesu, piissime, pro singulis tuis plagiis, litoribus, vulneribus pœnis
atque gemitis, pro singulis denique sanguinis tui guttis, adoro, laudo, be-
nedico & gratias tibi ago, per hæc eadem, & per immensam misericordiam
tuam obsecrans te, ne quando derelinquas me, nec vilia finas me tentatione vinci,
vel vilia aduersitate frangi aut superari. Libera & custodi me ab omni peccato, ab
infidis inimicorum defende me, in omni tentatione protege & dirige me. Non sit
quælo in te frustra tanta passionis dolor, tanta charitatis terror, tantaq; benigni-
tatis dulcor, nec in me evacuetur tuæ passionis fructus: non me vocationis tuæ pie-
tas delerat, sed per temeripsum miserere mei, & rege tu me & totum posside, & fac
ut intimo corde semper tui amore vulneratus, & compassionē absorptus, te semper
videam Deum meum pro me crucifixum Ita mens mea tibi ingiter inhæreat,
ut nil extra te mihi libeat. Implico cor meum pie Iesu, fide recta, spe firma, atque cha-
ritate perfetta, quibus perpetuo tibi & inseparabiliter inhæream, & nunquam à
laude tui & gratiarum actione deficiam.

Oro te etiam clementissime Iesu, pro omnibus, pro quibus passus es, ne tam
dolorosissima & ignominiosissima passio tua, neve tam sacratissima & piissima
mors tua, ne denique tanta charitas tua in eis pereat. Consolare omnes quounque
modo afflictos, tentatos protege, cunctos qui in gratia tua sunt confirmata, omnes
qui à te auersi sunt, conuerte, & saluos fac nos quos redemisti, sicut tu sis & vis
Dominus Deus noster, Amen.

*Actione gratiarum pro Domini Iesu præfissimi sanguinis ex quatuor vulneribus abun-
danter effluentis eruptione, & cruce terræ, irrigatione omnium item ipsius membrorum
ineffabili pena.*

C A P V T XIV.

Piissime Domine Iesu, fons inexhaustus pietatis, adoro, laudo, benedico te &
gratias tibi ago pro copiosa & super effluenti effusione preciosi sanguinis tui,
quem tam largiter & ineffabili cum desiderio miseriis elargitus es, quando is
ex quatuor corporis tui partibus, scilicet manibus & pedibus confixis cruci,

ff 2 velut

velut fons paradisi in quatuor disperitus partes, abundantiter erupit, quæ vniuersam irrigaret terram, & omnium peccatorum fordes ablueret. sed & ex cæteris tuis patentibus vulneribus extensis, & ruptis venis, atque ex toto benedicto lacerato corpore tuo, per totam tuam sanctissimam passionem: præcipue autem cum crudelissima illa pectora impetuose te crucifixum in saxi foramen ruere fecerunt; nobis copiosè quoque roseum tuum sanguineum propinasti: quandoquidem ex tali agitatione & violento lapso, cunctis membris & visceribus in te trementibus, non modo omnium dolorum & vulnerum acerbitas ubique denudatrenouabatur & exaugebatur; verum etiam compages soluebantur, nerui rumpebantur, vulnera patentia atque distensa ampliabantur & magis dilacerabantur: sicque pariter ruptis venis roseum sanguinem copiosè emittebant, quo crucem & terram rigasti abundantanter.

Heu amabilissime Iesu, quæ lingua narrando exprimat, aut quis etiam intellectus capiat, quanta poena graue pondus lassi & vulnerati corporis tui, membra tua sanctissima cruci affixa affecerit, dissequerit & contriverit, ac vulnera inflicta magis magis ampliando exacerbabit? quandoquidem totum corpus tuum solis tribus clavis nimio cruciatus sustentabatur, sicque sui pondere benedicta membra tua, supra omnem modum & aestimationem, & potissimum manus & pedes sunt affixa, contrita & disseccata: ineffabilis quoque pressura per rigidam tui extensio nem, & diutinam tui in cruce pendentiam usque ad mortem, facta est pectori tuo, & cunctis interioribus membris tuis: sed & dorsum tuum saucium & dilaceratum durissimo ligno, & amputatarum frondeum truncis adhærebat. Adeò denique coangustatus & distentus fuisti, ut omnium membrorum tuorum usque tibi penitus sit interdictus, nec quicquam mouere poteras, nisi solam linguam ad orandum & propiciandum. Trem tuum celestem, pro deperdito populo tuo, & ad erendum electissimos amicos tuos. Caput verè tuum benedictissimum, nisi paululum mouere poteras: erat id enim vnde spinae aculeis obsitum & transfixum.

*Pro vera contritione atque perfecta sui ipsius, & omnium creaturarum mortificatione
& unione cum Deo, Precatio XIV.*

Psal. 118.
Iona 12.
Luc. 21.

Nunc igitur ineffabilis dulcedo Iesu Christe, memor esto verbitui seruo tuo, in quo mihi spem dedisti, illius nempè incundissimæ & gratissimæ promissionis tuz, qua dixisti: Cum exaltatus fueris a terra, omnia traham ad me ipsum. Porro amantisissime Domine Iesu, si celum & terram transibunt, verba autem tua non transibunt, si mentur igitur ac compleantur quæso verba tua in me peccatore miserrimo, pauperculo, vili & nihil, attamen creatura tua, plasmate tuo, atque sanguine tuo plus alij redempto. Tanto enim plus pro me, quam pro iusto quouis passus es, quanto ego cæteris pauperior, miseratione tua plus egeo, & quo ego magis redemptione tua indigeo, ut potè pra multis alijs magis facinorosus, qui tamen de cætero fidelis seruus tuus esse cupio & prepono.

Respic igitur in me oculis mellifluæ & paterna misericordiæ tuz, dulcissime Domine Deus meus Iesu Christe, & fac ut iuges lachrymæ mihi, etiam si possibile est, sanguineæ effluent, præ magnitudine & multitudine contritionis atque amoris, quod videlicet adeò enormiter & multipliciter te piissimum patrem & redemptorem offendit, adeò fidelissimum amatorem ac benefactorem contempsit, atque

atque pro infinitis tuis beneficijs nihil nisi ingratitudinem, malitiam, & infidelitatem rependi. Ecce nunc exaltatus es: nunc ergo secundum iucandissimum verbum Psal. 50.
 tuum trahe me post te, vt iustificeris in sermonibus tuis. Ne moreris bone Iesu eri-
 pere me de lacu miseria, in qua bestiae innumeræ pusillæ cum magnis sunt, & de
 luto factis, ne infigar: quoniam adhæret proh dolor, paumento anima mea, ita, vt
 quod nolo malum hoc quotidie agam, & quod volo bonum nequeam. Vidiisti vti-
 que o Domine, ne fileas ergo, sed totum ad te & in te absorbe & intrahe me, vt vi-
 uam iam non ego, sed tu in me, & ego prorsus alius effectus in te, secundum perfe-
 ctissimum diuinum cordis tui benefacitum, terrena delectatione omni spreta, cun-
 ctis curiosis abicitis, prefigatis otiosis omnibus, mortificatis denique vitijs &
 concupiscentijs vniuerbis, atque per gratiam tuam amoris infusione eisdem ex-
 ultis & deletis, curram amodò post te in odore virtutum tuarum, & ardore purif-
 ficiæ & intentissimæ charitatis, Amen.

Actio gratiarum pro multis & varijs blasphemis, exprobrationibus & irrisiōibus Christo in cruce irrogatis à ministris & principiis sacerdotum, atque senioribus populi.

CAPVT XV.

Qties tuorum pacatissima, rerum omnium initium & finis Christe Iesu pijs-
 lime ac patientissime, gratiosissime humani generis redemptor ac salvator,
 admoneo te illius immeati doloris & amaritudinis, qua totus ceu acerbif-
 simo zelynthio inebriatus fuisti, quando cum sceleratis reputatus, atque inter Esa. 53.
 duos latrones medius tamquam princeps eorum fuisti suspensus, vt scilicet ab om-
 nibus credereris (procurante hoc impietate Iudaica) quod vna cum illis in homi-
 cide deprehensus foras, illiue in moribus finulis existeres, quibuscum eadem
 damnatione plexus eras, vt sic per alienam malitiam & aliorum facinora infamis
 fieres, qui ex te innocentissimus iustissimusq; eras. Ah quam execrabilis Iudeo-
 rum nequitia, vt quasi latronem crucifigerent, omnium redemptorem. At tu pie
 Domine, hoc ideo permisisti, vt ostenderes te pro peccatoribus pati & mori, iuxta
 Esaiæ vaticinium: *Et cum sceleratis deputatus es.* Cum iniquis igitur deputatus es Esa. 53.
 in morte, vt iniquos vivificares in resurrectione, & Angelorum gregibus in cœlis
 infereres. In medio sceleratorum te suspendi permisisti, non vt solum homicidij,
 sed vt iudicem: quo significares omnem tibi in cœlis & in terris traditam esse po-
 testatem, teq; constitutum iudicem viuorum & mortuorum, futuri iudicij quan-
 dam exhibens formam: dum latronum alterum, nempe à dextris misericorditer
 conseruasti, alterum blasphemum à sinistris æterna morte iuste damnasti.

Dum vero amantissime Domine Iesu, rex & creator cœli & terra sic despe-
 stus & confusus in cruce penderes, doloribus & plagiis vndique circundatus, ex
 tuis diuitijs vniuerbis præterea non habuisti tantillum, adeò pauper & egenus ef-
 fectus, quo spinis coninxum, plagiis liuidum, atque continua afflictum puncturis
 caput, reclinares: atque in tam circa mortis & multiplicium tormentorum pressu-
 ra vndique ab omni consolatione destitutus fuisti. Cum vero peccatoribus omni-
 bus, quamlibet flagitiosis iam damnatis exhibeat compassio, consolatio, & cer-
 tæ benignæ allocutionis ministratio, tibi tamen cœlorum amoenissimo sposo,
 omnium afflictorum susceptori, quantilibet immerso tormentis, filicea pectora
 non pepercérunt, sed vna cum latrone, quando aliud nil ignominie iniuriazue tibi

ff 3 infer-

Matth. 27.
Mat. 15.
Luc. 23.
Matt. 13.
inferre potuerunt, improperiorum te saucibant iaculis, diuinitatem tuam blasphemabant, sacrilegia contra te agicabant capita, exprobrando, illudendo, & insultando, dicentes. *Vah quid destrui templum Dei, & in triduo illud redificas, salua temetipsum.* Si filius Dei es descendere de cruce. Item^{ep}: Alios salvos fecit, seipsum non potest salvum facere? Si rex Israel est, descendat nunc de cruce, & credimus ei. Confidat in Deo, libertati eum nunc si vult: multaque alia blasphemantes dicebant in te.

O infatibilis & ineffabilis liuor & malitia tua Iudee. O peruersitas & impietas tua crudelissima. Cum anguino tuo pectore nullum poteras tormentum conciper, quo corpus Domini Iesu ex toto iam attritum, penitus in nihilum redactum amplius cruciares, ad extremum manibus deficientibus, polluto ore & impijs sermonibus Dominum persequi & excruciar cœpisti. Nondum autem tanto sanguine, tot plagis, & poenis explesti animum tuum impie Iudee: Siquidem quicquid potuisti, ipsi in opprobrium fecisti & tormentum. Quando verò aliud in eum iam ylra non poteras, gloriosum eius nomen penitus obliterare studiisti. Et dum nil haberes, quod tua peruersa ei improperare posset impietas & malitia, ipsas eius diuinis virtutes, gloriofa miracula, benigna & gratuita eius tibi præstata beneficia, diuinumque suum nomen ei exprobasti.

Proh immensam obsecrationem tuam Iudee. Nunquid non iustum Dominum, & insontem eius mortem his tuis verbis contestaris? An quod honestum, sanctum, diuinumque est, putâ mortuos resuscitare, ægros sanare, dæmoniacos liberare & esse filium Dei cædet ei dedecori & opprobrio? Minime gentium. Prae abundantia autem inuidia & impietatis tuae, qua in te tabescis & astuas, deo se quid nosti mali, cur non euomis? Proh pudor, nihil habes. Nam haud dubie præ intemperanti crudelitate & rabie tua, utique id ei obijceres. Hæc cine ergo sunt eius flagitia quæ ipsi exprobras, ob quæ filium Dei tam indignè & viliter tractasti, tam crudeliter & inhumanissimè dilacerasti, tam immitti simè & pœnissimè distendisti, tam dolorosissimè & ignominiosissimè in medio latronum suspendisti? Veruntamen quanto studioius eius nomen suppressere incubuisti, eo plus ipsius exaltaisti, & vel inuitus laudibus cumulasti, maioremque illius nomini addidisti & splendorem & gloriam.

Ez. 33.
1. Pet. 2.

At tu agne mansuetissimè, Christe Iesu, quam vehementissimè hinc tuo in corde amantissimo & fidelissimo cruciabaris, quod peculiaris ille populus tuus adeò crudeli, adeò furibundo in te ardebat & furebat animo, & quod inde te blasphemabant, & tibi id vituperio dabant, unde te laudare potius & amare, tibique deuotè & humiliter agere & habere gratias merito & iustè tenebantur. Et licet mitissimè Iesu indeficiens & infatibilis furor eorum, infidelissimaque eorum ingratitudo cor tuum piissimum dolorosè nimis dissecaret, tu tamen innocens agne, coram tondente non aperisti os tuum, cum maledicereris, non maledixisti, sed potius flagrantissimas preces singulis eorum rependebas improperijs, eximia charitate & commiseratione eorum cœcitati condolens. Et non tunc solum, sed etiam in tota tua passione, cum patereris non comminabaris; sed quot ipsi tibi influerunt cruciamenta, tot è diuersò eis affectuose exhibebas iniunctæ charitatis beneficia.

Pro

Pro plena reconciliatione veraq; vita emendatione: item pro charitatis Dei, cetera-
rumq; virtutum infusione: denique pro arrepti propositi & vocationis consummatione, Pre-
catio XV.

ORex gloriae & Deus infinita Maiestatis, o sol iustitiae, & sapientia Dei Patris.
O Rex regum & Dominum dominantium, o Sanctorum gloria & corona,
o Angelorum decus & pulchritudo. O dulcedo ineffabilis, o bonitas incom-
prehensibilis, pannisime & mitissime Domine Iesu Fili Dei viui, ex parte & affec-
tus vniuersitatem tuam, & praesertim tua dulcissima matris virginis Marie,
omniumq; pariter Sanctorum & electorum tuorum, millesies millies & infinites
vltræ te adoro, laudo, benedico, glorifico & honorifico pro cunctis his subsan-
nationibus, blasphemis, & exprobationibus, tam improbo liuidoq; ex corde
in te euomit, & à te tam mitissime & benignissime perpessis, quæ vniuersa
cum cordis tui patientia & benignitate in vniione ejusdem tui paterni amoris &
pietatis, quæ pro nobis eadem sustinuisti, celestisq; Deo Patri obtulisti, tibi de-
nuò offerens: per cor tuum & pannisimum & amantisimum tibi satisfacio pro v-
niuersis peccatis & delictis meis, quibus per omnem meæ vita cursum toties at-
que innumerabiliter te Deum & patrem meum iterum crucifixi & blasphemau-
i turpiter, proh dolor, & grauiter nimis: cum omnibus pretiosi tui sanguinis
guttis, cunctisq; tuis lachrymis amarissimis, per quam humiliè & affectuosissi-
me obsecrans, atque per omnia profunda vulnera, cunctoq; immensos corporis
tui dolores, & animæ tuae tristitias & angustias te exorans, reuoca me miserum
& errantem peccatorem, amplectere & tene reuertentem, conforta dolentem,
abue ac abfolue contritè cuncta humiliterq; confitentem, instrue ignoran-
tem, præserua & robora fragilem, dita atque decora egenum & pauperem. Con-
verte frigus meæ ignauie, tepiditatis & malitiae in charitatis tua ardorem, meam
insipiditatem in tuae suavitatis saporem, meam fluxibilitatem & instabilitatem in
tuæ virtutis gratia constantiam. Effice itaque Iesu amantisime, extraneas cogi-
tationes & delectationes omnes mihi amarescere, cunctasq; mundi vanitates cor-
de meo vilescere, ut quæ extra te sunt spretis omnibus, amare valeam nihil, nec
quicquam concupiscere, nisi te per amorem sequi: meq; delectet nihil, nisi vita ac
passioni tua per imitationem conformari, ut omnem vitæ meæ ordinisq; rigor-
em, atque cuncta alia aduersa & flagella tua, ex charitate tui & patientissime &
gaudenter sustineam, ad maioraq; etiam, quæcunque imponere mihi placuerit,
suscipienda, fine villa cordis retractatione fac me tibi possum offerre, veraciterq;
resignare, ut nulla blasphemia, nulla amaritudo, nullave impatientia cor
meum tangat, sed tuam quæ plusquam paterna est, dilectionem. Semper attendam,
tuam prouidentiam semper in memoria teneam, tibi ex integro me comittam
ac relinquam, de manuq; tua omnia recipiens, semper tibi gratias agam.

Infunde mihi etiam, & confirma in me dulcis & pie Iesu, veram humilitatem,
patientiam & benignitatem, cum sanctissima corporis & spiritus castitate con-
iunctam, ut sicuti tu pie Domine ob nullius impropriæ & calumnias, nec
ob matris tuae dulcissime dolores immensos, nec ob prænarum tuarum & multitudi-
nem & acerbitatem, nec ullam denique ob causam de Cruce descendere volui-
sti, ita nec ego homuncio vilissimus ob cuiuscunque afflictionis gravitatem
vel hominum oblocutiones & iudicia, vel quamlibet mundi delectationem,

aut ad inimicorum meorum suggestionem, hanc meam conuersationem & vocationem dimittam, rursusq; occupationibus me secularibus implicem, aut peccata olim commissa iam denuo reiterem: sed indissolubili semper charitate tibi adhaerendo, merear in passione tibi nunc conformari, & tuis electis fidelioribus in futuro associari, Amen.

Actio gratiarum pro misericordissima Latronis ad Christi dextram pendentis conseruatione, & ignominiosas furibundasq; Christi vestium partitione.

CAP V T XVI.

Rector, salus, & spes vnica animæ meæ Christe Iesu piissime: quam immensa & superfluentissima atque inexhaustibilis est misericordia, bonitas & charitas tua, quam nunc non modo ostendisti, verum etiam præstisti exuberantissimè, & quidem inimicis tuis etiam crudelissimis. Siquidem cùm à perfidis ac sceleratissimis Iudæis, ab eorumq; ministris atque à lictoribus probrorum, blasphemiarum, nec non exprobrationum iaculis, virulenta obstinataq; ex malitia ac liuore, feruidè, impudenterq; nimis impetereris, dolorosè quoque in intimitis tuis sauciareris: quando etiamnum post hæc tecum qui crucifixi fuere latrones, ad irrogandas itidem tibi contumelias & blasphemias sese erigerent, tibiq; præstata alijs beneficia improperare aggredenterur: ex tunc illicò, cùm plurimum necessarius, tum heu non mediocriter contemptus, ab eisq; tibi & cœlesti tuo Patri exprobatus, erupit, scilicet largissimè diffudit fons inexhaustus pietatis atq; tui diuini amoris, se Diuinæ iustitiae ac Patris iræ obiciens, quam iusto Dei iudicio pessimi meruerant blasphemi, ut clamore valido ex extrema charitate eaq; ardentissima multis cum amarissimis lachrymis pro hostibus tuis vniuersis Patrem deprecareris, dicens: *Pater dimitte illis: Nou enim sciunt quid faciunt, miserebaris cordialiter bone Iesu tuæ furiosæ gentis cæcitatem, & licet tanta eorum esset malitia, ut excusationem non admitteret, nihil minùs, quantum potuisti, feruentissima oratione tua, eos apud Patrem excusasti, quod nobis antea docendo tradidisti operem simul adimplens, ut amemus videlicet inimicos nostros, & oremus pro illis qui nos persequuntur, sicuti quoque de te Propheta prædicterat dicens: Pro eo ut me diligenter detrahebant mihi, ego autem orabam.*

Luc. 23.

Matth. 5.
Luc. 6.
Psal. 108.Sap. 1.
Ezech. 18.
1. Tim. 2.

Quam hinc modo liquido reluet, ò dulcis & amantissime Domine Iesu, immensa tua erga nos & incōprehensibilis bonitas & dilectio, quod nō lateris in perditio ne morientium, neque velis mortem peccatoris, sed ut conuertatur & viuat; qui omnes vis saluos nos fieri & neminem perire: cùm tantis angustijs, tot innumeris doloribus correptus, tot blasphemis & contumelij affectus, adhuc voce lugubri dolorum tuorum quasi factus immemor, pro hostibus Patrem exorares, quando alij ob pænarum vehementiam etiam sibi charissimos quosq; amicos facile obliuioni tradant, nec possint vel pro scipis orare, ita in doloribus absorpi.

Hanc tuam patientiam & benignitatem, is qui ad dextram tibi pependit latrnum, ut vides, quod scilicet Patrem pro illis, etiam qui tot in te probra conijec- rent, tam diris quoque afficerat cruciatibus, tam amicabiliter deprecareris, prorsus immutatus est, & copit eum dolor ac poenitentia scelerum suorum vehementer,

ip

in tantum etiam subito Diuino inflamatus est & corroboratus amore, ut minimè
veretur coram furenti populo, ceterisq; principum sacerdotum, aduersus te ceu
rabidos canes vociferantibus, citra pudorem confiteri te, verum DEI filium, & Do
minum totius vniuersitatis; nec pertinuit ministros deniq; omnes cum varijs illicitor
mentorum armorumq; generibus astantes: sed in conspectu illorum omnium ani
mo omnino imperterrita, mali nil te egisse, atq; ita iniuria, præter æquum & bonū
te ab eis crucifixum confitebatur, verbis castigans adhac locum suum in blasphemis
perseuerantem, tēq; tam veraciter, quam pie apud eum excusatuit, dicens: Neq;
tutimes Deum, quid in eadem damnatione es? Et nos quidem iuste. Nam digna fultu recip
mus. Hic veroni maligessit. Et conuersus ad te bone Iesu, dicebat. Domine memento mei Luc. 23.
dum veneris in regnum tuum.

Vnde obsecro clementissime Iesu latroni huic tam cita correctio? Qui dudum la
tro fuit infidelis, vt alter nunc confessor est Dei omnipotens: quiq; paulo ante
blasphemus erat, nunc laudator est & prædictor, discernens bonum à malo, &
peccatorem repræhendens atq; te excusans innocentem. O bone IESV, hæc repenti
na mutatio est dextræ tua, ad quam ille pendebat. Hæc intus tetigit eum, & è vesti
gio mutauit in virum alterum. Declarasti hic Domine, cùm immensam tuam boni
tatem eum oculis misericordia tua tam benigne respiciendo, tum diuinam tuam Matt. 2.
potentiam tam cito de lapide suscitando filium Abrahæ. Hunc subitum irradian
temq; fidei splendorem non aliunde vtrq; suscepit, quam ex proximo sibi lumine in
crucis candelabro posito. Ex te inquam bone Iesu, qui es lux hominum, verumq; Psal. 76.
lumen, omnem hominem venientem in hunc mundum illuminans / quod hic in
tenebris lucens omnem erroris noctem proligavit, & gratia diuinæ amoris radijs
eum illustravit. Quomodo alioquin & in morte quidem confiteretur Dominum
cœli, & DEVUM verum, à quo nullum signorum (vt tui Apostoli discipuliq; omnes
confixerunt, & tamen cuncti in fugâ conuersi te deseruerunt, vnuisq; eorum vnius Matt. 26.
ancillæ voce perterritus te negavit, aut eximiorum miraculorum vidit vñquā? Mar. 14.
quem etiam coram videbat miserijs, penuria & cruciatibus plenum, ex humana
fragilitate morientem: quæ omnia signa sunt Deo ac vniuersorum Domino pro
fusus contraria. Quomodo etiam tam efficaciter, humiliterq; se ad te pie Iesu conuer
tisset, totumq; quod ei supererat, liberum putâ cor & linguam (cum clavis immo
biliter cruci fuerit affixus) in laudem tuam expandisset, ita vt iuxta scripturam, Rom. 10.
corde crederet ad iustitiam, & ore te confiteretur ad salutem, nisi quod bonitati tue
ita placuit facere, eiq; ex recentibus tuis vulneribus gratiam & dona tua infun
dere?

O amantissime Domine benedicta itaq; sit, & in æternum glorificata p̄iissima ac
immensa bonitas, infinita proflus & inscrutabilis misericordia tua, qua tam lar
gissimæ gratiae tua finum aperuisti illi, non modo latroni, at etiam omni verè poen
itenti, qui toto ad te DEVUM se corde conuerterit, tibiq; pia cum fiducia innisus fu
erit, præstans modo, & re ipsa hic implens, quod olim per Prophetam tuum promi
feras, dicens: Quæcumq; hora peccator ingemuerit pro peccatis suis, iniquitationem eius non re Ezecl. 18.
cordabor amplius. Non enim opulentissime & perfectissime DEVUS operum nostrorum
indiges: sed cor desideras ad te conuersum humile ac resignatum, quale in hoc ipso Psal. 16.
latrone reperiisti. Vnde non multos ei imposuisti seuerę poenitentia annos, aut pur Pſal. 50.
gatorij poenas pro peccatorum expiatione, satisfactione, sed tanquam iam peni

tt tūs

tus te male factorum eius cepisset obliuio (quæ licet in eo admodum numerosa erant, misericorditer tamen verè poenitenti cuncta ignouisti) nec quicquam in eo præter virtutes spectares, ita ad eum dixisti: *Hodie mecum eris in paradiſo*, multo plus ei conferens, quam ille petere ausus erat: quia pro parua sui memoria duntaxat precatus est, penitus se in diuinam tuam resignans voluntatem, totumq; tibi se offeres, quicquid etiam demum agere secum velis.

At ô damnanda nequam latronis duritia, quem nec socij fraterna correptio, nec ingens patientia & benignitas tua, nec tanti amoris & clementiae exhibito emollire, aut conuertere potuerunt. Cernebat quidem ex te fluere oleum misericordia & gratia, plus dare quam peteretur, & superbior obstinatioq; fuit, quam ut petere velle. Videbat dari vitam, cœlorum regnum distribui, nec animum adhibere voluit, ut desideraret. Itaq; nec erit ei, & quidem in omne æuum.

Interim vilissimi impijssimiq; carnifices, qui in crucem te adegerant, vestes tuas satis abiecas & simplices, in prædam rapiunt, inter se eas partiuntur, singulis singulas tribuentes partes. In tunicam autem inconsutilem ne diuidetur, forte miserunt. Non autem ob hoc id solum faciebant vilissimi scurræ, quod aded essent indigi, inopes atq; viles: sed ironice quoq; per Iudæorum instructionem id faciebant, tibi illudere volentes, & quasi iactantes nobilem se prædam obtinuisse, vestes putas tuas regias, vnde ornæ fieri diuites possint, diuidi oportere: atq; idcirco inter se diuidunt, ipsi hoc facto tibi paupertatem exprobrantes.

Pro vera contritione, peccatorumq; remissione, & secura morte, Precatio. XVI.

Otuæ magnitudine & Diuini amoris exuberantia, quam latroni à dextris tibi pendenti, verè poenitenti & misericordiam tuam ultima voce sua abs te postulanti, non minus dulciter, atq; promptè exhibuisti eidem, supra id etiam quod petierat, promittens. Hoc est non solum illius pollicitus es te habiturum memoriā, verum etiam peccatis dimissis: *Hodie, inquiens, eris mecum in paradiſo*, ô dulcissime Iesu qui omnes poenitentes hoc verbo quām suauissime refecisti, & nos miseros ad spem piè erexit: obsecro te per amarissimam passionem & innocentissimā mortem tuam, respice super me eisdem piissimis oculis misericordia tuæ, quibus hunc latronem in crucis arce respexit: frange duritiam cordis mei, & sanctæ compunctionis, dolorosæ contritionis gratiam citius nunc, & præcipue in mortis hora infunde, ut poenitentia & amoris lachrymæ in unione omnium lachrymarū & guttarum pretiosi sanguinis tui in me abluant, quicquid contra te sponte vñquā, aut negligenter deliqui, vñub omnibus maculis peccatorum & negligentiarum in fonte immensæ misericordia, & in passionis tuæ meritis in fine dierum plenè expurgatus, anima mea per superabundantē & infinitam bonitatē tuam tibi perfectè reconciliata, per gratiam tuam adoptata, tuis meritis atq; virtutibus ornata, charitate perfectissima inflammata, tibiq; vñita, & secundum omne beneplacitum tuū tibi accepta, libera atq; secura de manibus non modo omnium inimicorum suorum, verū ab omni etiam poena ignis purgatorijs alia, immediatè emigret ad te dulcissimum redemptorem suum, benedictura tibi cum electis tuis omnibus, sine fine per æternæ secula. Amen.

Actio gratiarum pro inestimabili dolore atq; angustia, quæ ex sue dulcissime matris presencia Christus in cruce habuit: pro ejus commendatione discipulo Ioanni, & huius vicissim illi.

CAPVT

C A P V T XVII.

Svauissimum totum & vnicum meum desideratissimum bonum, thesaurus a-
simæ meæ Christe Iesu dulcissime, qui satis exprimet aut meditando conse-
qui poterit illum amarissimum dolorem, quo intus fuiſti fauciatus acerbissi-
mè, ex præsentia sanctissimæ & dilectissimæ tuzæ matris semperq; virginis Mariæ,
cum (qui corda nostri omnium) cunæ eius, naturam & interna viscera per intimâ Auctor.
compassionem tecum pariter in cruce extensa & clavis confixa videres, corq; eius
maternum, & longè pīlissimum doloris acutissimi gladio transvulneratum, vultu
in pallorem verfum, hocq; indicio animi sui angustias declarantem, & absq; morte
penè emortuam? Cū aspiceres feruentes lachrymas, ceu dulcissimos ritulos quosdā
per gratissimas genas eius & faciem vbertim cursimq; manantes, ceu testes illius
erga te doloris pariter & amoris: audires etiam gemitus miserabiles dolorum, eius
grauiſſimo pondere expressos: quum præterea cerneret eandem deuotissimam ge-
nitricem tuam, prorsus amoris astu liquefactam ac penitus deficiente, vt potè
passionis tuæ cruciatu eam deuastante te, exhaustam & quasi absorptam? Reuerat tūc
nouam ex eius afflictione crucem in te recipisti, quandoquidem supra omnē crea-
turam amplius ipsa tibi, & tu illi magis dilectus eras, atq; ita eidem compassus es eo
amplius, quo eam pro te magis dolentem & gementem cerneret. Solus verò tu, qui
scrutaris renes & corda, clarè nouisti grauitatem afflictionum eius, viuieris qui-
dem hominibus incomprehensibilem.

Quanto itaq; maior & acerbior dolor cordis eius, tanto tibi coaugmentabantur
doles passionis tuæ: quando & illius crux tua erat, & tua vicissim illius. O quam
amara igitur fuit Iesu dulcissime tibi passio tua, qui non modo in corpore tuo, sed
etiam in materno pectore crucifixus eras. Magnus quidem fuit dolor tuus externus,
sed internus ex matris conceptus angoribus & pressuris, multo vehementior. Un-
de cunctis tuis visceribus tam valido filiali amore & compassione commotis, ita
cruci astrictus, & in ultimo penè spiritu constitutus, cum nullius membrorū tuo-
rum amplius liberum haberes vium, nisi oculorum & linguæ, de vtroq; matri ser-
uire fatigebas respicendo & alloquendo. Inclinasti itaq; ad eam benedictum & re-
uerendissimum caput tuum, ceu ultimum vale dicens, & discedendi petens copiā,
roseos quoq; oculos tuos, adhuc calidis affluentibus lachrymis, quos superuenientis
mortis cludebat impetus, & impellebat ad defectum, vis amoris rursus aperiens ad
matris conuertit aspectum.

Postremo, labia tua mortis pallore obducta ei referans, aliū pro te occiso, filium
eidem substituti fidelem, qui eam tui loco consolaretur, custodiret, eiusq; curam
gereret, cùm diceret: *Mulier ecce filius tuus. Deinde ad discipulū. Ecce mater tua: commē-* Ioan. 19.
dans vicissim curam eius matri, vt eum custodiret, protegret, dirigeret & gubernaret, in hoc vno Ioanne simul omnes gratiæ filios eidem commendans.

*yi in cunctis nostris angustijs & afflictionibus Iesu Christi, ac matris eius sentiamus rele-
uamen, Precatio XVII.*

In vniōne omnium tuorum & matris tuæ dulcissimæ Mariæ dolorum, rogo te
piissime Iesu, vt compatiaris nobis in omnibus angustijs & afflictionibus nostris
corporalibus & spiritualibus, dirigens & temperans eas secundum optimū vo-
lūtatis tue beneplacitū. Et da mihi miserrimo seruo tuo in illius miserabilis comé-
tt 2 dationis

dationis vniōne, ipsam in singulis matrem & patronam, ipsi me, nec non totum v-
triūq; vitā meā progressum semper commendans: vt videlicet ipsa me materna
cura ad summum semper in omnibus promoueat & instituat profectum, & vt hu-
iūs lubricā carnis & mundi continua pericula moderetur, inq; omni me sanctitate
custodiat, atq; cordis & corporis puritate conseruet, prius me non deserens, quām
ad desideratam tui fruitionem perducat.

Sed licet oī virgo serenissima, nefandissimus & corruptissimus per omnia sim
peccator, tamen in me quāso honora p̄ætiosissimum filij tui sanguinem pro me
fusum, ex nequissimo seruo me fidelem efficiendo filium, talem qualē secundūm
placidissimam virginēi cordis tui voluntatem me esse desideras. Quod vt facere
digneris, obsecro te per pietatem illius tui virginēi cordis, in quo semper requiesce-
re, & sub quo nouem mensibus quiescere cupiuit & desiderauit Filius Dei viui, Iesu
Christus Dominus noster in æternū benedictus, Amen.

*Actio gratiarum pro miraculis & prodigijs in Christi passione euentis, atq; pro mæstissima
eius derelictione suo à celesti Patre.*

CAP VT XVIII.

Totavnicā & vera vita animæ meæ atq; omnium viuentium, Christe Iesu p̄i-
jissime humanæ salutis amator & reparator feruentissime, qui cum crudelissi-
mō simul ac dolorosissime crucifixus atq; ignominiose inter duos latrones
suspensus, ab omnibus quoq; tam Iudeis, quam latronibus & ministris conticij &
blasphemis affectus fuisses, nec quispiam inter innumeros circumstantium palam-
te, prater latronem confiteretur, neq; eorum vilis vicem gratitudinis fuisse excu-
fando, siue verbum pro te loquendo aliquatenus redditurus, pro collatis pluribus
sibi vel alijs curationum beneficijs comparuisset, aut se spectandum præbuisset: sola
tunc mater tua virginēa & intemerata fidelissimāq; passionem tuam cūm amarissimam,
tum innocentissimam, mæstissimè plangebat, eadem in mente perferens, in
carne quā sustinebas: Cui piissime tristissimāq; matrī cœlestis Pater benigne fese
sociauit, itidem tibi suo compatiens dilectissimo Filio. At in diuinitatem cūm nullus
neq; dolor cadat, neq; afflictio, per creaturas suas id operatus est, quod suz min-
imè congruit naturæ, ad moerorez excitans commonenq; mundum vniuerlum, vt
creaturæ omnes pariter cum ea lugubres tuas celebrarent exequias.

Iaq; sol splendoris sui retraxit & oculuit amoenitatem, totum hunc orbem affi-
ciens moerore, atq; suffundens tenebris. Terra quoq; ad tantam exhorrēscens mali-
tiam, crudelitatem, & impiorum hominum facinora, quos suis lustinebat humeris
indignabunda concutit, & contremiscens pariter, indignam se agnoscēdo, quā
pretiosum Filij Dei sanguinem imbibere. Et laxa durissima, Iudeorum arguentes
crudelitatem & duritiam, quos tam diri non emollirent cruciatus, scissa sunt.

Interim tribus his horis à Sexta ad Nonam usque, in tot inaccessibilibus viuis
pependisti amantissime Iesu, cruciatis, vndiq; tibi magis accrescentibus, absque
vlo releuamine aut interpolatione, indefinitem tibi continuè laborem & nun-
quam requiem p̄æstantibus, nulla ex parte vel minimam consolationem percipi-
ens aut conspiciens: quandoquidem singula & vniuersa omnium hominum deli-
cta tibi imposta fuere expianda, ita, vt nec minim um peccatorum, quod vñquam
commissum fuit, aut committi potest, impunitum relinqueretur. Ideo penitus adeò
Diuinitatis tuæ se subtraxit consolatio, auxilium & influentia, vt tuam subtilissi-
mam

mam & nobilissimam humanitatem (quam æterna sapientia sibi exquisiuit) nudā super se solam itare permetteret. Nam p̄f̄sime Iesu, alioquin impossibile omnino erat Diuinæ fūtis̄. ri iustitiae, pro tot & tantis, & tam incompræhensibilibus flagitijs, impudicitijs, turpitudinibus ab initio mundi vsque in finem commissis & cōmittendis: id ē omni priuatus solatio & consolatione in humana natura tua tan-tum perp. Itas est tristitia rum & dolorum, quantum æterna sapientia tua pro iustitiae exactione statuerat atq̄ definiērat, quantumq; pro iustitiae ratione ac modo pro tot peccatis satis esset.

Quapropter nonam circiter horam voce magna, lugubri querulaq; clamasti aduersum blasphemos illos denud te crucifigentes, passionemq; tuam tibi renouātes, qui passio nis tuæ gloriā imminuere conantur dicentes, non tam acerbam neq; tā tetris fuisse cruciatibus subditam tuam passionem, clamasti inquam vehementissima constrictus & actus angustia desolationeq; nimia ad Patrem tuum coelestem, & ad tuam ipsius diuinam naturam: *Deus meus, Deus meus, vt quid dereliquisti me?* indi-cans nobis & simul ipsemet admirans & obstupefcens tam immensum tuum erga nos amorem & bonitatem, ex quo ob vilissimos peccatores, ob scelestos & immo-rigeros prævaricatores, tot doloribus & angustijs, tantæ confusione & ignominie, tam benigne & humiliter te submisisses: immensam & incompræhensibilem præ-terea hac voce magna, nobis denuncians cordis tui dolorem atq; tristitiam, quod pro eo, te & Patrem coelestem blasphemarent, vnde tibi laudes gratesq; agere, & æ-ternaliter amare deberent: quodq; in animabus tam innumeris superabundantissi-ma passio tua esset peritura.

Pro mīti omnium aduersitatē sufferentia, & plena sui in eis resignatione, Precatio XVIII.

O Amantissime & dulcissime Iesu, afflitorum requies, & desolatorum conso-latio, per hanc mœstissimam desolationem tuam qua ab omnibus notis & amicis, à Patre quoq; coelesti, vt conquestus es, derelictus fuisti, obsecro te in Matt. 27. vnione amoris, quo omnium hominum onera portasti, fac me in omni tempore desolationis & tristizie ad te solum, tanquam ad fideliissimum patrem recurrere, te fernentissime humiliterq; inuocare, in te confidere, tibi me credere, in te solo sperare, de me penitus disfidere, auxilium & beneplacitum tuum constanter expectare, cunctas aduersitates meas cum gratitudine de manu prouidentie tuæ, & de volun-tate paterni cordis tui suscipere: pro etiam tui amore, quam diu tibi placuerit, cum plenissima meip̄s resignatione, longanimiter ad laudem tuam, meamq; & Eccle-siæ tua salutem, in vnione amorosæ mortis tuæ sustinere: ita duntaxat, vt me tua gratia confirmes, ne vnquam te vel in modico offendam, vel à mactissima voluntate tua discedam. Atq; vtinam possem omnium & singulorum, qui pro te passi sunt hominum, præssuras solus sufferre: vt qualemcumq; vicem redderem tux infinitæ & inmensæ erga nos charitati.

Eia benignissime Iesu, ita quæso vnias voluntatem meam cum tuo sanctissimo beneplacito, vt aliud optare nequeam, quam quod tu vis, cum perfecta abnegatione cuiuscunq; proprietatis. Ecce me totum iacto in te, tu quæso suscipias, & non dete-linquis me, Amen.

Alio gratiarum pro spirituali & naturali Christi siti in cruce accerrima: itidem pro sellis & aceti potatione amarissima, nec non pro operis redemptionis nostræ consumatione fidelissima.

Vera & vnica piarum mentium dulcedo & gaudium Christe Iesu piissime, adoratio, laudo, benedico te, pro infinita prorsus & insuperabili tua erga nos dilectione, qua, licet vndic pennis & angustijs astuares, pro peccatis nostris etiam superplenisime, idq ex sola nostri dilectione iam luisies: attamen ad immensum nobis tuum euidentius demonstrandum amorem, amplius videlicet patiendi pro more nostri prorupisti, clamans: *Sitio*. Ac si minimè expletum esset desiderium tuum, nondum satis factum esset cordi tuo longè piissimo, quod nostra salutis gratia totus exhaustus es & consumptus, perhorribiles perpetuus dolores & angustias, exprobationes & blasphemias, labores & innumeris miserias, quod pariter omnē pene sanguinem tuum pretiosum tam amoro, quam mitissime effudiisses: quin etiam, si possibile tibi foret, Patriq coelesti gratum, nostrum omnium ob salutem & conuercionem, milies vel ultra millesies milies denuo te crucifigi, vel ad extremū viq iudicij diem illis in doloribus ac miserijs pendere, faceres id vtib⁹ quam libenter, tantum ut immensum nobis cordis tui testatum redderes amorem, saxeatq pectora nostra emollire, & ad te vicissim amandum accendere posses, astuantissimum nimirum sitiens cunctos homines Patris tui exequi voluntatem, ambulando in preceptis tuis, veræ poenitentiae agendo opera, cunctisq sesexornando virtutibus, quo redempcionis tuae participatione & gloria tuae confortio dignos se se ferent. O quanto cum desiderio hoc exoptasti. O quantopere triginta tres annos humus gratia desudasti. Hac de causa & medullas & cordis tui sanguinem consumpsisti. Planè vel millies potius crucifigi te passus fuisses, quam tua ex culpa ullam siuisses perire animam.

O quā cruciabiliter itaq intus affligebaris; dum te & fecisse omnia quæcunq; poteras, & vel centuplo plus quam fuisset opus, sciueras, & tamen tam paucos te lucratum esse præuideras. Iam corpus tuum penè redactum erat in nihilum, sanguis omninus effulus: nihilq quod ageres restabat, adeò ut fateri cogereris, & dicere: *Consummatum est*, & tamen cunctis laboribus atq; doloribus tuis non maiorem Patri tuo fructum atq; lucrum, non tamen ex tua negligentia, sed nostra perueritate, fecisses. Et reuerā plus te omni tua afflictione cruciauit, quod in tam duro certamine non angustiorem essem adeptus victoriam.

Præter hanc verditum tuum spiritalem, nihilominus piissime Iesu etiam planè ignitissimam naturalem patiebaris sitim, præ nimia siccitate cordistui, præ vehementissima acerbitate poenarum, præ multiplici & copioissima sanguinis effusione, præ nimia benedicti corporis tui debilitatione & arefactione, quicquid etiam habuisti humoris lachrymando penè emisisti. Sed heu dulcissime Iesu, licet omnium creator es & dominus, tantam tamen pro me sustinere voluisti paupertatem, vt vehementissimam sitim patienti, non essem qui vel aquæ tibi gutta porrigeret: decesset aqua quæ te refrigerareret, adesset verò qui clamanti, & astuantem sitim conquiescesset, gustare tamen illud, non autem sumere voluisti, vt pote cruciatum eligens, non refrigerium, acerbioribus temetipsum cruciatibus afficiens, quo in cunctis tuis membris ac sensibus torquereris, vtq Ad te peccatum, quod per gustus delectatione admissum erat, per hunc acerbum, & molestissimum gustum corrigeres.

Sed

Matt. 27.

Sed & Iudeorum insatiabilis liuor, duritia, & amaritudo: & inextinguibilis crudelitatis ardor, & obstinata malitia, quod cuncta hæc tormenta, sanguinis profusiones & immanissimi cruciatus, quibus te affecerant, cruentam eorum nondum expleuerint sitim. Iam in ipso te mortis articulo positum videbant, nec tamen à cruciamentis sibi temperabant. Hæc eorum inuidia & inclemencia plus te torfit, quam ipsa potus amaritudo. Itaq; felleo hoc degustato potu: *Consumatum est*, inquis, nil superesse indicans, quam vt in morte amarissimam, tuam dilectam traderes Ioan. 19.

animam: significans pariter in passione tua impletas esse prophetias omnes, figuræ, mysteria, scripturas, sacrificia atq; promissa, quæ de te prædicta scriptaq; erant: cōsummatum est: quoq; quicquid æternæ sapientia constituerat ut patereris, quicquid rigida iustitia pro singulis quibusq; exigebat, quicquid charitas amanter poscebat, quicquid ad nostram redemtionem erat accommodum ac necessarium, quicquid nostris abolendis debitis erat conducibile: quæcumq; ad nostras explendas refarcendaq; negligentias conferebant, quicquid gloriosum ac amicabile esse poterat ad sublimem & immensum nobis tuum demonstrandum amorem, quicquid pro nostra spiritali institutione ac informatione desiderare potuisseus. Cūcta, inquam, hæc isto tuo sunt determinata verbo, scilicet: *Consumatum est*: quo tanquam in vno fasciculo omnem laborem, afflictionem & misericordiam tuam, vniuersum deniq; obedientiæ tuæ opus, Patri obtulisti pro electis omnibus: quasi dices: Executus sum, mi Pater, gratissimam voluntatem tuam, manifestavi nomen tuum hominibus, opus consummaui, quod dedisti mihi ut faciam: nihil eorum quæ iniunxisti, Ioan. 17. non perfeci. Hoc vnum reliquum est, ut ad te veniam, hoc est, ut ex hoc mundo moriendo emigrem.

Prosterni & incendo diuini amoris: pro perfecta sui abnegatione, & detestatione omnis carnalis delectationis: pro diuine itidem voluntatis adimplectione seu consummatione, Pre-catio XIX.

IN vniione multiplicis æstuantissimæ sitis tuæ, obsecro te piissime Iesu, mitte igne in ossa mea (spiritualia scilicet) de excelso, de Diuino tuo amoro so corde, totas meas accendentem vires, ad te fontem viuum, ad te vnicum bonum meum impatientissime semper sitiendum ardentissimo cordis affectu, & fideli operis affectu redamandum. Et da mihi seruo tuo hanc gratiam, ut digne tibi offeram verum ferventis devotionis vinum, mixtum myrrha, prorsus à meis cunctis prauis desiderijs, affectionibusq; creaturalibus emoriendi, fortiter meis mortificandi, & plenissimè resignandi. Fel etiam amaræ contritionis & operum penitentiaz mihi concede. Da insuper ut tuæ acerbitatis calicem amara cordialiq; cōpassione in anima mea quotidie portem, perfecta imitatione alacriter semper arripiām, & cum audito desiderio bibam, ut mihi in tali vniione fiat dulce, quicquid carni & sensualitati est amarum & afflictuum: atq; ediuerso totum mihi vertatur in amaritudinem, quicquid mundo, carni, & sanguini fallaciter blandiatur.

Postremò, quia ad hoc consummati opus tuum, nostræ scilicet redēptionis, vt nos simus in bono consummati, & inimici nostri omnes consumpti, rogo te Domine Iesu Christe, gratiam da mihi mandata tua perficiendi, in tuo seruizio nunquam langescendi, nunquam deficiendi, crucem onusq; assumptaz religionis per te mihi impositum usque in fide feruenter portandi, & quotidie in tuis sanctissimis virtutibus proficiendi, ac omnia per gratiam tuam à me bene acta & passa ad tuam solius laudem consummandi, & consummata tibi, & per te Deo Patri offerendi, ut

¶ 4 in hora

in hora mortis meæ possim dicere: Ecce Domine consummati & perfeci opus tuum, quod præcepisti mihi, ut facerem: venioq; nunc ad te dominum ac magistrum meum, patremq; desideratissimum, recipe me venientem ad te. Effice piissime & amantissime Iesu, saluator & redemptor meus, ut à te tunc audire merear tuam illa dulcissimam vocem: Veni amica mea, veni dilecta mea quia iam tuas disposui cōsummari penurias & præfuras. Veni mecum in regno meo cum sanctis Angelis e-pulari, iucundari, & commorari per infinita seculorum secula, Amen.

*Actio gratiarum pro sanctorum Christi sensuum pergrauis in cruce dolore, pro fletibili itidem
& amara morte eius.*

C A P V T . X X .

Christe Iesu, saluator & redemptor generis humani fidelissime & amantissime, dulcedo omnium iustorum, peccantium salus, electorum omnium a-mor & vita, en corde humili ac animo contrito commoneo te, & oculis diui-na Maiestatis tuæ nunc repræsento immensos illos & perhorribiles, quos in singu-lis tuis sensibus innocentissimis perpeccus fuisti dolores, dum trilus continuus ho-ris absq; vlla vel ad oculi momentum, intercisione aut releuamine in immensis & incomprehensibilibus in cruce perdurasti doloribus, vndiq; singulatim singulis te inestimabiliter coangustantibus. Quanto tunc dolore visus tuus obstupuit: quando & vnica matris compassionem, discipulorum desolationem, amicorum infidelita-tem, inimicorum obstinatam crudelitatem, proprijs corporis dilacerati miseran-dam intuebaris speciem: quando demum p̄r mortis horrore obtenebrati eversi- sunt oculi tui, ipsi carbunculis clariores? Aures tuæ sanctissimæ, ludorum iniquo-rum insultationibus & improperijs sunt replete, atq; matris tuæ mœstissimæ, ami-corumq; aliorum ciulationibus ac querulosis lamentantium vocibus sunt grauatz. Odoratus tuus nobilissimus, ex foctore iniectorum tibi phlegmatum, & puten-tium cadauerum in loco tuæ crucifixionis, odorem foetidissimum spiravit. Gustus tuus suauissimus amaro fellis poculo fuit miserabiliter infectus, ut non solum ex-terior tua membra pro nobis vehementer vndiq; afflita doloribus repletætur, sed & interiora tua cuncta amaritudine & intollerabili cruciatu torquerentur. To-tum quoq; corpus tuum tactus nobilitate molliissimum, & p̄r naturalium optimæ dis-positione, & nobilissima complexione delicatissimum, ac doloris perceptibili-tate tenerrimum, duris verberibus, durioribus, crassis & obtusis clavis & acerrimis flagellis est consumptum, consciuum & dilaceratum. Infuper p̄rter hos externos vehementissimos cruciatus, interius multipliciter & intensissime affligebaris ad mortem vñq; indefinenter, ob venarum tuarum rigorosam extensionem, neruorū rupturam, visceraum distensionem & dilacerationem, cordis & animæ tuæ multi-plices tristitias atq; mortis angustias.

Porrò, iam, vndiq; cordis & corporis se ampliantibus angustijs ac cunctis defi-cientibus viribus (quibus etiam ante penè fueras torus exhaustus) cruore sancto largiter pro nobis effuso miserrimus, cruento crucis ligno inhærens aridus, squa-lidus, deformis ac veluti tenerrimus ligni vermiculus & non homo, omni specie decoreq; priuatus, cœpisti demum inter hæc Sampson fortissime, & fons vitæ, qui omnia sustentas, omnia gubernas, omnia vivificas, fletibili & acerbissima agonias ad mortem tendere; mœstissima matre tua, ceterisq; amicis expirationem & con-sumam-

summationem innocentissimæ vitæ & animæ tuæ trementibus visceribus misera-
biliter præstolantibus. O te dulcissima vita orantium viuentium, quæm horribili
pressura, tremendo luctamine & duello inter se mors & vita decertabant. O quam
mortiferis insultibus, quam intensissimis cruciatiibus, quam diris aculeis nobilissi-
mum cor tuum, Diuinitatis tuæ gazophylacium, à diræ mortis iure concutiebatur,
tundebatur, pulsabatur, donec illud tempus adueniret ab æternu dispository, quo
non coacte, sed tuapte voluntate (ve prædixisti) animam tuam poneres, & pro no-
bis mortis iuri vitam traderes. Tunc autem clamore valido (ad significandum in-
consuetum moriendi, atq; manifeste voluntarium esse expirandi modum) te Patri
commendans, dixisti: Pater in manus tuas commendò spiritum meum. Et hoc dicto ver-
sus matrem misericordiæ tuæ sinu, tabescentibus visceribus, obrigentibus mem-
bris, rupto corde, in amarissimo cruciatu, in inuidissimo atq; fortissimo amore,
voce magna clamans, eidem Patri æterno spiritum tuum tradidisti.

O quanta poena, quanta acerbitas mortis huius, dum creator occiditur, vita mo-
ritur. Filius Dei immensus, immortalis, Deo Patri coæqualis, tremendæ dominus
Majestatis, dominus Sabaoth, pro peccatorum hominum sordibus necatur. O qua-
lis illa fuit separatio, ô quam triste diuortium quis illuc moeror & angustia, quis
cruciatus & pressura fuit, cum anima illa excellotissima à dignissimo illo atq; sa-
cratissimo corpore, in quo triginta tribus annis tam dulciter, pacifice, iucunde &
sancte, haud secus quam duo amantes in lectulo vno, quieuerat, iamiamq; discedere
cogeretur? Quam egræ se diuelli ab inuidiæ patiebantur, inter quæ nulla vnquam di-
scordia, lis nulla, dissidium nullum, nec vlla fuerat suborta similitas? O quam gra-
uus & ineffabilis illa crux erat, quando sanctissimum illud corpus, tam fidum amicū,
tam pacificum patrem familiæ, tam pñm deniq; cogebatur preceptorem & magi-
strum dimittere. Quanto itidem cum morore preclara ac nitida illa anima à tam
fidei seruo auellebatur, qui ne vnquam quidem vel in modico spiritui rebellavit,
nunquam eius dominium refugit, nunquam spiritui, recta ac sancta monenti, resti-
tit: quicq; semper morigerum spiritui exhibuit famulatum. Ideò nusquam sibi pe-
percit, non frigus, non æstum, non famem, non situm declinavit: quinimq; labores &
dolores innumerabiles: quam patientissime tolleravit, vt suo muneri faceret satis. O
quam ingens, quam immensa fuit hæc suauissime Iesu tibi crux & afflictio, quæ ve-
hemens cruciatus & dolor, dum à se deuellerentur anima illa sanctissima & sacra-
tissimum tuum corpus, inter quæ tam mira semper concordia, tam stupenda dilec-
tio, summum gaudium imperturbata pax, ac maxima fuit jucunditas?

Pro sui reconciliatione, peccatorum remissione, Pro perfecta sui mortificatione, simplici re-
ctaq; intentione: deniq; pro felici & secura morte, Precatio, XX.

Quid tibi miserrimus, salus & spes animæ meæ Christe Iesu dilectissime digne-
retribuam, pro immensa & profundissima charitatis tuæ erga me abysso, que
aded fidelissime in finem vñq; me dilexisti, & neutiquam pro me designatus
fis tam ignominiosissimâ simul & amarissimam subire mortem, quo à morte per-
petua me redimeres, & regni tui cohæredem faceres? En laudo, exalto, benedico &
infinities (si possibile foret, licet id nihil tamen adhuc esset) gratias tibi ago ex omni
anima, vniuerso corde, totis viribus, & omni facultate mea, quod ex gratuita tua
bonitate, criminis quæ soluere debui & non potui, tu innocentissime Domine exol-

visti, expiasti & lauisti. Sed benignissime & suauissime Domine Iesu Christe, cor meum tremore cohorrescit, omnia mea viscera atq[ue] interiora pauore contremiscunt, dum considero profunditatem tuarum granissimae passionis, dum pariter certissime & clarissime perspicio, scio & agnosco r[er]e tantarum harum, cum nulla in te sit inuenita iniquitas / causam fuisse passionum, meq[ue] mortis huius occasione medecidisse. Ve, ve mihi itaq[ue] ingratu peccatori, & iterum ve in hi miserrimo. Quis enim dicam, quid quae[m] responderebo, ubi tunc abscondi potero, quando istius a me distracta exigitur ratio, quando priores tuus sanguis meis de manibus seuero examine exquiretur, quem torties indigne contempsi, tot tantissim peccatis & turpitudinibus quasi interioribus pedibus proculcaui, reieci, & ignominia multiplici, quantum in me fuit affecti? Quo a furoris tui facie fugiam, nescio: quo me miserum abscondam aut conuertam, ignoror, nisi ad te Dominum Deum & patrem meum, meam vnicam misericordiam, spem & salutem.

Vnde reuertor ad te, cu[m] omni humilitate ante oculos Diuinæ Maiestatis tuæ prostratus, atq[ue] ex imo cordis mei aduersum me omnes meas innumerabiles & singulas confiteor iniustias, scelera & ingratitudinem: quibus vñquam a prima qua peccare porui hora, in præsens vñq[ue] momen[u] Diuinâ tuâ offendii bonitatem, atq[ue] in talia te perdixi, innocentissime Iesu, tormenta, toto corcie a morosum tuu cor efflagitâs, vt virtutē tui pretiosi sanguinis atq[ue] singularum tuarum passionum, digneris super miseram meam animâ effundere, eamq[ue] ab omni abluere & depurgare macula atq[ue] genuino suo, quæ amisisti, decori & integritati restituere: tantam ex sacratissimis insuper tuis vulneribus animæ meæ influere digneris gratiæ tuæ largitatem, qua in vñione tuæ tam d[omi]n[ic]æ & voluntariæ mortis perfectè toti mûdo, mil[li]o ipsi, omni pruato amori, cunctisq[ue] prauis affectionibus funditus emori possum. Quod equid[em] ex intimo corde veri ceter cupio, dicens tibi resignatissima voluntate. Domine quid me r[er]is facere? Non mea, sed tua voluntas fiat amantissime Iesu. Item In manus tuas commendo spiritum meum. Vnde & corporis quoq[ue] & animæ meæ vires omnes, totum deniq[ue] me, quod sum, habeo, & possum, offero in laudē tuā, vt secundum optimum voluntatis tuæ beneplacitum regas me, possideas, ducas, & perducas in finem, in quem me creasti & denuo redemisti. Da igitur oh fecro mihi, Deus liberalissimè, rectam in omnibus & simplicè intentionem, vt solam tuam voluntatem in cunctis requirana & intendam: nihil affectem, faciam, aut dimitem, nisi purè & simpliciter propter te, vt in te cuncta rectissimè dirigam: quatenus tu sis omnium factorum meorum, totiusq[ue] vitæ meæ principium, intentio, medium, finis & consumatio.

O mi amabilissime Domine, quando tandem hoc erit, vt mihi tu sis purè omnia in omnibus! Heu quappa diu cæcus ero, vagus & aridus, piger & tumidus, nudus, miseri & miserabilis! Conuerte ergo me, Domine, & conuertar totus ad te in mutatione dextræ excelsi, sicut torrens in austro, vt auxilio gratiæ tuæ deinceps tâ pie, tam religiose, tamq[ue] sancte in hoc, ad quem me vocasti, statu degam: quo extrema in necessitate cum à corpore anima mea separanda erit, prius & fidelem te defensorē ac adiutorē merear, ne aut magnitudine temptationum, aut acerbitate peccatarum, aut hostium meorum terrore superer, vel in desperationis barathrum immergar: sed tua dulci presentia refectus, fugatis inimicis, peccatisq[ue] cunctis deletis totus mundus hinc exiens, in manus tuas, ac in glorificata iam tua vulnera extremum meum spiritum exhalare, ac ad coelestia tua perduci tabernacula merear, cum coelestibus ciuibus, per tuam largissimam misericordiam sociandus, ubi sine fine te laudem & benedicam.

Psal. 138.

Acto[r]. 9.
Matt. 26.
Luc[er] 23.

Thre. 5.
Psal. 79.
Psal. 135.

nedicam semper. Oro etiam tē pīssime Iesū , vt mors tua amarissima sit defunctis omnibus requies, consolatio & vita sempiterna. Sanguis tuus preciōissimus misericordissime Iesū, in purgatorium descendat , & defunctorum omnium pēnas aut refrigeret aut extinguat penitus, Amen.

Actio gratiarum pro superexcellenti Dei erga nos amore , quo non modo tot tantaque salutis nostrae gratia assumere, facere, sustinere, ac demum in ignominiosissimam & acerbissimā mortem animam suam nobilissimam, tradere non refugit, verum etiam se mortuum totum pro nobis ardenter impedit.

C A P V T X X I .

ESV benignissime, tu es solus amor, salus & consolatio mea. O amator hominum fidelissime, creator & redemptor meus, lumen cordis mei, solatium spiritus, & medicina animæ meæ: Adoro te conciliator hominum, aduocate pīssime peccatorum, laborantium refrigerium, solamen oppressorum, merces iustorum omnium: Adoro te placabile & gratum sacrificium, hostiam pacificam , qui solo odoris tui suauitate, Patrem tuum in excelsis commorantem, benignissime inclinasti pariter & communisti, ad respiciendos nos in misericordia & miserationibus, vt recipieret nos in gratiam suam, faceretq; regni sui cohæredes. O misericordissime Iesu, en consiteor, laudo, exalto, benedico & glorifico immenſam, inexhaustibilem & superfluentem tuam erga nos misericordiam & charitatem; qua non satis erat Manifestati tuæ, esse te dominum, cretorem & protectorem nostrum: sed & redēptor, consolalis, frater, caro & sanguis noster fieri voluisti, & esse particeps infirmitatis, paupertatis, & mortalitatis nostræ, qui nullius prorsus indiges. Ad hæc triginta tribus annis pro salute nostra tam fidelissime laborasti, tam laboriosissime desudasti. Quoties misericordissime Iesu, itineribus es fatigatus? quoties in oratione per nostatus? quoties prædicando lassatus? Quoties æstu, frigore, siti & fame, paupertate, contemptu, contumelij & iniurijs affectus? Demum etiam, quod maximum est, nobilissimam animam tuam pro nobis adhuc inimicis in mortem tradidisti turpissimam & amarissimam. Insuper tam stupendæ & amplissima dilectionis tuæ magnitudine non sufficiebat adhuc, tam eximia amoris insignia, tam immensa beneficia nobis vilissimis & ingratis contulisse/ quod videlicet triginta tribus annis, nostra pro salute laboraueris) atq; tam multipliciter, dolorofissime & ignominiosissime pro peccatorum nostrorum plena ac iusta satisfactione passum esse: nisi etiam post mortem ignominiam illam maximam tibi voluisse irrogari, vt in pīssimum cor tuum amore vulneratum, diræ lanceæ mucronem, à quodam tunc crudelitate & superbia saeuiente milite, infigi velles & transaulnerādum expōneres. At quare cor tuum superbenedictum tam horrenda voluisti perfosione patefieri ; nisi vt infinitam dilectionis tuæ magnitudinem & quantum nos diligeres, & ex quanta charitate pro nobis cuncta illa agendo & patiendo susceperas, monstrares? Dum nimurum diaceratis proper nos & attritis cæteris membris omnibus, Patrij in hostiam viuam, puram, placabilem pro nobis oblatis, cùm iam altius & amplius charitatem tuam nimiam monstrare non posses , cor tuum huius charitatis secretarium atq; gázophylatum consecrare, & expandere voluisti ; vt vnde cætera, que propter nos feceras, processissent, quasi visibiliter cōspiceremus:cùm nihil tibi reseruans cor tuum & omnia nobis cōmunicares, perinde plane ac si nobis/ quorum- vtiq; obstinati cordis duriā nouisti) ex alto p̄clamans, diceres: Attēde o homo, & vide, qualia &

M U E quanta

quanta tue pro salute passus sum. Cum adhuc inimicus es, reduxi te in gratiam a-
pud Patrem meum. Cum tanquam ouis perdita oberrares, multo sudore & labore
eius te quæsiui, & inuentum magno cum cruciatu meis humeris ad Patrem reduxi.
Caput meum spinæ coronæ supposui, manus ac pedes clavis obieci: totum corpus
patienter verberibus submisisti, sanguinem meum ad extremam vscq; gurgulam effu-
di, ex ardenterissimo cordis mei erga te amore me totum ab intus & foris pro te atte-
rendum & tormentis dilaniandum expendi. Deniq; in mortem dedi dilecta anima
meam, & totum salutis tuae & obedientiae meæ opus fideliter, perfectissimeq; con-
summaui. Nihil restat ultra faciendum: sed & nihil est in meis viribus, quod ultra
tibi impertiar. Fortis fuit (sicuti vides) vt mors mea dilectio, vt te amore mihi con-
jungerem ac vnirem, & tamen te mihi subducis & diuideris a me? Si adhuc inter
haec, obdurate fili Adam, possit congelatum peccatum tuum non liquefieri, non forsi-
ter commoueri, non validè concuti & intime affici. accipe, insuper post haec omnia,
& intellige intimum cordis mei, sanguinem super excellentis & superabundantis
amoris inditum atq; argumentum: & si quid est in me, quod ultra facere possem,
aut si aliquid adhuc a me exigere posses, etiam paratissimus, ecce, sum, me mortuum
quod totum vobis ardenterissime impendere. Quid ultra, responde mihi, a me petis?
Edicito quippiam, quo te mollire, conuertere, & ad mei possum amorem pertrahe-
re, & certe præstabo illud tibi.

*Pro iugis in habitatione dulcissimi cordis & sacratissimorum vulnerum Iesu, pro perfecta sui
vniione cum Deo, pro inextinguibili Dei amore, Precatio XXI.*

Pro dilectionis tuae magnitudine gratias tibi, etiam si possibile esset, licet ad-
huc exiguum esset, infinitas ago, & te Deum meum patrem & salvatorem ado-
ro, laudo & benedico, quod omnibus quacunq; afflictione, aut corporali aut
spirituali oneratis, & ad te vocantem venire confugereq; volentibus, charitatis, mis-
erationisq; tuae ostium aperuisti, ubi pœnitentibus esset plenum remedium, tenta-
gis refugium, infirmis auxilium, tristibus solatium, justis refrigerium, & omnibus
ad te aspirantibus iucundissimum, salutiferum, ac in hac vita desideratissimum habi-
taculum. Nec non de indicibili totius tui ipsius pro nobis tam vilissimis sarcinis ex-
pensione, omniumq; virium tuarum exhaustione: pro abundantissima & largissi-
ma effusione benedictissimi sanguinis, omniumq; humorum corporis tui consump-
tione, vspq adeo vt nec minima sanguinis, in tegutta manserit, in sordium nostrorum
ablutione non elargita, plus milies te adoro, laudo, & benedico. Nam quicquid
vivens siue mortuus in te habuisti, totum pro nobis Patri in pretium nostræ salutis,
& pios animarum vsus expendisti & obtulisti: remanens ipse exiccatus & aridus ve-
luti botrus in torculari expressus.

Per hanc superexcellentem & amplissimam dilectionem tuam, obsecro te Iesu
dulcissime, aperi mihi ostium cordis tui, januam vitæ, portam misericordiæ. Pate-
fac mihi istum fontem gratiæ, & noli quæso me excludere ab illo cordis tui amore
ad quem aditum omnibus te fitientibus, te querentibus patefacere, sola dilectione
mouente, voluisti, vt ibi in tutissimo asylo, quiete amazissima, tabernaculo fidu-
ciz, requie opulenta perpetuo columbina habitans puritate, columbina ni deficans
simplicitate, ab omnibus exemptus sum in sidantium periculis, qui in hoc mari (cu-
jus fluctibus heu miserum, hic nimis iactos) pusilli & magni, quorum nec est nu-
merus

Mai. 32:

merus, circumveunt, quærentes animam meam escam sibi, rugientes, vt leo ad prædam Concluē dicitissime Iesu omnes sensus, affectus, motusq; cordis mei, & totum hominem interiorē intra sanctissima vulnera tua, nec vñquam extra te me patiaris euagari, sed in meditatione benedictæ passionis tuæ indelinenter occupari: quia magis quam cunctis creaturis tuis id mihi necessarium scio, qui toties tamq; repetitis vicibus per diem, per sensus meos me extrouerto, & tibi intus in anima mea cōmoranti non intendo.

O charitas ardens & nunquam deficiens, vtinam illo igne quem misisti in terras & voluisti vehementer accendi, cor meum immundum spurciatq; plenū, ita quoq; Psal. 103. Lucr. 1.2. eremes & comburas, vt nulla vñquam mundi consolatione vel desolatione tepeccat, sed perpetuò tui amore languens, nullā extra te consolationem recipiat: sed vt omnibus quæ circa te sunt perfectè mortuū & quasi insensibile, tibi vñica vita mea, perpetuo viuat. Vnde obsecro, attrahe illud per pretiosissimū vulnus benedicti lateris cui, ad amantissimum cordis tui arcantū, vt cor meū cordi tuo diuinissimo indissolubili dilectionis vinculo vniatur, in te abforbeatur & sepeliatur: quatenus eo in te perfectè absorpto, tu in me, & ego in te habit & permane inseparabiliter in idipsum confoederati: vt sic omnia tua mea sint, & omnia mea per plenissimam resignationē tua. Rogo ergo te dulcedo cordis mei, accipe illud, & da mihi cor tuum, aut certe cor secundūm cor tuum, aut transvulnera interiora cordis mei mucrone atq; iaculo validissimi amoris, acerbissimæq; passionis tuæ, quatenus ex hac salubri vulneratione perfectam consequatur sanitatem, quod hinc in omne æcum tibi vni consecratum, ita solus regas, custodias, possideas, sicut tuum fecisti in omni DEI Patris, semper beneplacito, vt tibi soli adhæream, nullum præter te amatorem admittam: sed tua largiente gratia, perpetuam felicitatem, castissimam quoq; animæ & corporis puritatem cum omni humilitate tibi exhibeam, vt tibi soli dilecto suo cor meum semper sit peruum & apertum, sibi & mundo alienum, diabolo clausum, & contra quæcunq; tentamenta signo crucis & vexillo passionis tue vndiq; præmunitum. Et nunc quoq; eadem hæc vniuersa & singula pro amicis meis specialibus viuis & defunctis suppliciter precor per cor tuum piissimum: his refrigerium & requie sempiternam, illis præstes gratiam atq; misericordiam, & in optimo tuo beneplacito cunctos perficias, Amen.

Actio gratiarum pro longa Christi post mortem suam in cruce penitentia, pro humili & laetiosa eius de cruce depositione, itidem pro maiestissima atq; honorifica eiusdem sepultura.

C A P V T . X X I I .

Zelatissime ac fortissime zelotes Diuinæ iustitiae nostræq; salutis Christi Iesu, in æternum benedicte, & a principium & finis omnium visibilium & inuisibilium, mortis destructor virtutis reparator, te cum tota cœlestium & terrestrium creaturarum vniueritate, adoro, laudo, benedico, & gratias tibi ago, pro singulis & vniuersis, quæ hactenus tam stupendo modo agere & pati, ab initio vñq; in finem tam desideranter voluisti, tam fideliter quoq; consummasti. Singulariter autem pro longa illa crucipendientia tua vñq; ad vesperam, cum post mortem tuam, tres continuæ horas pendebas in cruce nudus & liuidus, pallidus & deformis: nec viuus volens de tua cruce descendere, nec mortuus, quo omnes inimici tui plenum haberent ex te gaudium, cum se viderent omnem suam in te compleuisse voluntatem: hoc est, malitiam, liuorem & crudelitatem.

B U 3

A

Mat. 27.
Mar. 1.
Luc. 25.
Ioan. 16.

2. Reg. 22

At tandem matris tuae ceterorumq[ue] amicorum vehementissimae & acerbissimae compatiens tristitia, pio illorum erga te amori, ac sollicitudini prouidisti, mittens duos misericordia viros ad deponendum & sepeliendum sacro sanctum corpus tuum. Pro qua pietate prouidentia, & compassione tua ex parte & affectu dulcissimae matris tuae Mariae, benedico & praecordiales tibi gratias agam, amantissime & fidelissime Iesu. Sed & vos benedicti sis a Domino o[ste]ri misericordiarum, qui fecistis hanc misericordiam cum rege Christo Domino Deo vestro, ut eum honorifice tradaretis sepulturæ, & fidelitatem quam ante vivuenti exhibuistis amico, etiam nunc vberiori deuotione curastis exhibere defuncto.

Quanta vero cum deuotione & desiderio dulcissime Iesu, quamq[ue] amanter p[re]fima & virginea mater tua, corpus tuum sacratissimum a cruce iam depositum, licet emortuum, tamq[ue] inhumaniter consciuum, dilaniatum & vndiq[ue] sacro tuo cruce tinctum & respersum, maternis suis est amplexa brachij, suo appressit pectori, & in virginale suum collocavit gremium? O quam tota tunc tuam proruit in faciem, tametsi ita deformem ac mirè detur patam, insatiabiliter eam exosculans. O quam tunc ferentes lachrymulae per dulcissimam eius faciem ceu riuuli amoenissimi decurrerunt, alia alias anteuertere & quasi certatim sacrum corpus tuum lauare geſtientes. Sed & feruentissima amatrix & discipula tua Magdalena o[ste]re devote procul dubio ad pedes tuos corruit, apud quos tantam olim erat gratiam consecuta, denuo lachrymis suis eos abluens sacrisq[ue] vulneribus innumera affigens oscula, eandem tibi defuncto, quam adhuc superstiti humanitatem exhibens & amorem? Redi[re] tunc Apostoli qui fugerant, & plorare tam suam infidelitatem cœpere moestissime, quam tuam innocentissimam mortem. Denique omnes pariter amicos tuos, qui illic aderant vehemens occupauit dolor & compatisio, suam ob desolationem, ac innocentem dilectissimi magistri sui mortem.

O quam tristes erupere in lachrymas, per corpus tuum, ex illorum oculis vberi tim manentes? Quos gemitus, quæ iuspiria cuncti edidere in celum? Et quid mirum? Quis enim illic vel Angelorum sibi temperare potuit a lachrymis, cum Regem & Dominum suum tam fœda, turpi, dolorofissima morte absumptum viderent: cum contra naturæ conditionem, Deum immortalem in humana natura mortem operijse tam ignominiosam & amaram conspexissent? Cum vero singula quæc[umque] membra ac vulnera cuncti diutius scrutati essent, & sedulò perlustrati, doloresq[ue] singulorum membrorum expendentes ac trutinantes secum in cordibus suis, feruentissimis lachrymis ex ardore compassionis copiosissime fusis, sacrum corpus tuum non lauerunt modo, sed etiam vbertim irrigarunt. Veruntamen sitim suam flagrantissimam explore ad plenum non potuerunt, sed tantis lachrymis, tam immenso dolori finem imponere dies ad occasum declinior singulos vrgebat.

At o[ste]re quam obnixa rogare, quam procul dubio suaibus ac prudentibus verbis delinire singuli compellabantur dulcissimam & dilectissimam matrem tuam virginem, antequam, licet non sine maximo dolore & tristitia, consentiret permitteretq[ue] te filium suum sibi super omnia dilectum sepeliri, quandoquidem quæ nulla ratione a te auelli potuisset (nimis cum amor eius erga te ardentissimus, ipsa quoque morte fuerit fortior) nisi imminens & subita eam nox a te separasset. Quam igitur immenso cum dolore tam charum: tam pretiosum permisit thesaurum sibi subtrahi & sepeliri? At o[ste]re quam deuote, quam afflante lamentabile tuum prosequebatur fons moerens & flens amarissime, sacrum tuum tenendo caput, oculis fixis in faciem tuam,

tuam eam deniq; innumeris deosculando vicibus, suisq; lachrymis irrigado, donec ad sepulchrum, quo claudendus & recondendus fores, peruenisset: in quo viri illi misericordiarum Ioseph & Nicodemus, te aromatibus vngustum, & syndone munda inuolutum posuerunt propter festum iudeorum, aduoluto ad ostium monumenti Ioh. 19.

Pro gratitudine & fidelitate: pro strenua in bono suscepto proposito perseverantia. Pro sui item plen & perfectag, abnegatione & desiderio Christi: vita imitandis: super pro digna preparatione, susceptione, & conservazione corporis Christi: pro morte deniq; felici, Pre-
ratio XXII.

IN vnione longæ crucipendientiae tuz, flebilisq; tui de cruce despositione, rogo te p[ro]fissime redemptor, per omnem bonitatem & amorem deiici cordis tui, aufer a me odibilem ingratitudinem, ac omnem cordis mei duritiam: vt beneficia tua, scilicet creationis, redēptionis, misericordissimæ vocationis, protectionis, sustentationis, & cetera continua summa cum gratitudine recolā: te indefinenter laudē & honorem, tibi cum castissimo cordis iubilo gratias agā & referam, te cum profundissima humilitate, filiali timore, summaq; reverentia cōtinenter magnificem & adorem: vt voluntati tuz perfecte, obediens tibi seruā cum deuotissima strenuitate & alacritate, ac omnimoda meipius resignatione & abnegatione, fixus tecū perseuerans in cruce, quā primo in baptismo, deinde in sacro religionis voto sancte assumpti, seu in alio quocunq; p[ro]posito, nō relinquent, nō ab ea descendens, nec ob hominum obloctiones & ludibria, nec ob quodecumq; solatum vel mundi delectationem, neq; ob quamcunq; grauitatem & asperitatem crucis: sed fac pie Iesu indies me illi clavis amoris, & timoris fixius affigi, alacrius cum ea post te in odorem vnguentorum tuorum, id est, per vestigia tua currere, te feruentius amando, meipsum Cantico perfectius sancte odiendo, & pleniū abnegando, omnem consolationem aliam fandiendo, hoc solum totis suspirijs desiderando, compati tibi, tecum despici, obiurgari, confundi, nihil æstimari.

O vtinam ardentissimum & insatiabile mihi imprimas desiderium, seruens & discreturn studium vitæ tuz sanctissimæ toto cordis & corporis vigore me cōfor-mādi, cum propria nihileitatis & vilitatis cognitione, quo proficiēti studium cum humiliata semper in me crescat, & charitas tua indies intensior ignescat, quatenus sopitis semel & extinctis omnibus carnis cōcupiscentijs, deuictisq; omnium inimicorum tentamentis, cum summa castitate cordis & corporis, cum perfecta simplicitate mentis, cum purissima deuotione spiritus, cum gratissima tibi humilitate, cumq; perfecto amore, tibi fidelissime, simplicissime obedientissime seruā & in-æternū placeā, ac te cum augmento virtutū & gratarū in diuīnissimo Eucharistia Sacramento suscepū myrrha amara p[re]nitentiaz, & aloë cordialis & doloroz cō-passionis condia inuolūdo te in linteo mundo, hoc est, in corde à peccatis & vitijs expurgato, sepeliamq; te in anima mea in æternum, iugiter te constringens brachijs amoris, tibi soli adhærens, in vulneribus tuis totum me inmergens & sepeliens: vt extra te nil sciā, nil cogitē, nil desiderē, sed te possidens, à te totus possidear & regar, iuxta omne desideriū & beneplacitū dulcissimi cordis tui, quo per omnipotentem gratiā tuam ita religiosē & pie viuā, tam fideliter & perfecte tibi seruā & obediam, tam ardenter & sincere te & proximum meū diligam, vt nihil damnabile vel pur-gabile

gabile habeam cùm de hoc mundo transibo, sed in sanguine tuo latus, preciosissima tua morte viuisatus, infinitis tuis meritis & diuinis virtutibus stipatus, nullas inimicorum meorum pertimescens infidias, cùm gaudio ab Angelis tuis in regnum tuum perduci, & in conspectu tuo latus præsentari, atq[ue] sine fine commorari tecum merear.

Singulas has, & vniuersas supplicationes & humiles petitiones meas, quas per singulos vitæ, passionis & mortis tuæ articulos corā maiestate tua suppliciter effudi, offero tibi dulcissime Domine Iesu creator & redēptor meus, aduocatus & saluator meus, in vnione omniū sanctissimarū orationū tuarum, quas Deo Patri obtulisti, in terris pro nobis, obsecrans te per omnē amorem & misericordiā tuam orga nos, & per omnia quæ assumpisti, fecisti, pertulisti & promeruisti pro nobis, vt virtute omnium orationū tuarum, & efficacia omnium meritorum sanctissimæ humauitatis tuæ, indignas meas petitiones exaudias: nihilominus resignans me & omnia in gratissimam & benedictam voluntatem tuam, vt mecum agas in tempore, & æternitate pro ut magis honorificum tibi fuerit & beneplacitum.

Ad te quoq[ue] o regina cœli, porta paradisi, Dominæ mundi, spes venie, mater gratiæ, regina misericordiæ, o refugium peccatorū, aduocata pauperū, laus iustorū post Deū potentissima, sapiëtissima, benignissima ac gloriöfissima effecta, virgo semper Maria, ego indignus peccator cōfugio, & corā te suppliciter & humiliiter me prosterno, offerēs tibi pariter, dulcissima mater mea, aduocata mea, fidelissima, cūctas has tepidas orationes meas, in vnione sanctissimarum orationum tuarum, quas obtulisti & offers Deo pro nobis: obsecrans te per charitatem infinitam, & omnem affectionem diuinum, quo te Deus ab æterno præ omni creatura gratuito prædestinavit, purissimam creauit, sibiq[ue] in matrē speciali affectu elegit, à te omni gratia & virtute plena cōcipi, asci, educari voluit, ac dulciter tecū conuersari dignatus est, filiali affectu tibi in omnibus fidelissime subiectus existens, sicut filius matri, qui erat gubernator cœli: & specialiter per illam fidelitatem & amorem, quem tibi exhibuit in mortis lux hora, dum quasi proprij cruciatus oblitus & tuæ desolationi ac mortori compassus medullitus, cunctodem tibi ac filium, sui loco fideliter prouidit: Et insuper per affectum illius inseparabilis dignationis quo te in die iocundissimæ assumptionis super omnes choros Angelorum & Sanctorum exaltauit, cœli terræ dominam & reginam te constituit: per deniq[ue] omnia viscera maternæ misericordiæ tuæ erga nos, obsecro te, vt indignas has meas orationes tuis purissimis orationibus unitas, filio tuo offeras & exaudiri proores, meq[ue] filio tuo, tuis interuenientibus meritis reconciliés, animam meam in pretioso eius sanguine perfectè munes, suis actuis meritis & virginitibus exornes, ardentissima charitate me rapias & perficias, omnemq[ue] vitam meam in beneplacitum eius dirigas, & ad bonum finem perducas, quo (te auxiliante) transacto feliciter vitæ meæ cursu, ad conspectum benedictissimi filij tui à te perduci, recumq[ue] sine fine commorari merear, ubi incomprehensibilis illa lux oritur, quæ nūquam occidit: ubi ineffabilis pax colitur, quam nulla turbatio interimit: ubi fontana illa omnis boni abyssus scaturit, quam nemo exhaustire sufficit: ubi diuina Maiestas, æterna requie omnia continet: ubi diuina veritas perenniter lucet: ubi diuina charitas æternæ consolationis dulcedine semper rorat: ubi beata Trinitas semper vivit & regnat Deus in substantia vñus, & in personis tripli, Pater scilicet & Filius & Sp̄itus sanctus, per infinita seculorum secula, Amen.

GLORI-

GLORIFICATIONES SEV GAVDIA SPECIA-
lia XV. Domini Iesu Christi, una cum suis precatio-
nibus.

Iesu Christi anima sanctissima, vii post expirationem in cruce desiderio de Lambum
sanctorum Patrum.

GLORIFICATIO I.

Ave altitudo & gloria omnium Sanctorum, ecce victorissima Christe Iesu: Laudo, benedico & adoro te pro illo ineffabili gaudio, quo cum diuinitatis potentia anima tua sanctissima, morte deuicta, ad inferos descendens, confractis portis mortis. Diuina claritatis iubare cornutus, lambum es ingressus, atque a diu te expectantibus Patriarchis & Prophetis, ceterisque electis animabus Patriorum euteruatum tibi occurrentibus, postulata de offensis ventra, suppliciter adorata, cum laudum ineffabili iubilo suscepimus: illis cum lachrymis per gaudio clamantibus. Aduenisti o desiderabilis quem expectabimus in tenebris. Aduenisti redemptor mundi, aduenisti, quem desiderantes quotidie expectabamus, eo quod iam sua oracula & vaticinia per te cernerent gloriose adimplera.

Pro omnibus in purgatorio detentis, Precatio.

Descendant nunc misericordissime Iesu per hanc ineffabilem pietatem tuam, gratia & misericordia tua super animas famularum famularumque tuarum, parentum & propinquorum meorum, benefactorum & fratum nostrorum, recommendatorum & omnium fidelium defunctorum: ut eas a penitentiis, quae pro peccatis suis merentur, eripias, & ad gaudia eterna perducas. Amen.

Iesu Christi anima, vii triduo ante resurrectionem suam morata fuerit cum animalibus sanctis ex limbo liberatus.

GLORIFICATIO II.

Ave pulchritudo sanctorum Angelorum, & requies aeterna omnium fidelium, Iesu rex optime: Laudo, benedico & adoro te pro illo ineffabili gaudio, que illo optabili triduo cum patribus diuinitatis tuis contemplatione (omni miseris procul pulsis) iam beatificatis, in laudibus & hymnis ipsorum persistente, gaudebas te omnes tribulationes, totius mortis penas viceris, & nos homines tuae preciosissima morte ab aeterna damnatione liberassemus sed multo magis de tanto & tali privilegio a Deo Patre ubi donato exultabis, quod tu bonus solus, & nemo aliud perficere posuisti.

Pro anime puritate verique gaudio infusione, Precatio.

Odator gaudij, & iustus subleuator dulcissime Iesu, per tue dilectionis potentiam, destrue in me omne quod tibi displiceret, per tue clarissimas virtutes, purga & illumina animam meam a tenebris peccatorum & propter omnium sanctorum Patriarcharum, Prophetarum, aliorumque electorum tuorum omnium merita, visita, resice & conforta me semper tua ineffabili suavitate, ut omnes consolationes vanas & inutiles funditus a me rejeciam & contemnam, & post hanc vitam ad illud ineffabile gaudium, quo sancti Patres a te redempti perdidi sunt, per tuam misericordissimam clementiam perueniam, Amen.

Iesu Christi anima, ut animas e lyndo eruptas in paradisum introducerit.

GLORIFICATIO III.

Ave Sampson fortissimè moriens, & hostilem exercitum preternens, Iesu rex inuictissime: Laudo, benedico, & adoro te pro illo ineffabili gaudio, quod amici & electi tui in lyndo tecum habuerunt, quando per diuinitatis tuæ potentiam, alligato diabolo, eos ab inferis eduxisti, & ante eos cum laudis triumpho lætus & gloriosus præcedens, comitante & iubilante Angelorum exercitu, ipsos in paradisum voluptatis introduxisti.

Aduersus quamvis prauas libertatem & consuetudinem, Precatio.

Iesu bone, descendat super me quæsio miserum peccatorem misericordia tua, quæ confringat in me portas æres prauæ consuetudinis, astringat libertatem propriæ voluntatis, concerat virtutem diabolice suggestionis, liberet me captiuum de carcere peccati, de barathro visiorum & tentacionum, & collocet me in paradisum sempiternæ charitatis, Amen.

Iesus Christus ut suum corpus glorificauerit, & sua maiestissima matri resurgens apparuerit.

GLORIFICATIO IV.

Ave mortis nubilo eclypsatus sol resulgens, Iesu rex gloria: Laudo, benedico & adoro te pro illo ineffabili gaudio, quo die tertio corpus tuum beatissimum immortalitatis gloria beatificatum, impassibile & gloriosum reassumens, de clauso prodiens tumulo, victor à mortuis resurrexisti, atque tuæ matris mostissimæ ardentissimis desiderijs te expectanti, immortalis & gloriosus apparens, ipsam reverenter salutatam, benignè consolans, indicibili gaudio laetificasti.

Pro yitierum, propriæ voluntati morte, ac triumpho de inimicis, augmentoq; charitatis ac donorum Spiritus sancti, Precatio.

Domine Iesu Christe pater clementissime, qui à morte resurgens, ministrum mortis superasti, omnesq; in Adam mortuos, ad vitam reparasti: fac me per virtutem tuæ benedictæ passionis, propriam voluntatem & omnes prauas affectiones, motus & passiones in me fortiter mortificare, tentationes omnes superare, de omnibus inimicis meis triumphare, vt tam intensa, tamq; indissolubili tibi adhæream charitatem, vt nullatenus gratia tuæ vitam amittere aut perdere valeam. Supplico etiam tibi, dulcissimi Iesu, vt amore illius gaudij, quod benedicta mater tua habuit, quando te vidit & ei apparuisti in sanctissima nocte Paschæ, & per illud gaudium quod habuit, quando te vidit glorificatum per diuinitatis claritatem, illumines & confirmes atque confortes cor meum septem donis Spiritus sancti, vt tuam voluntatem adimplere valeam omib; diebus vita meæ, Amen.

Iesus Christus ut glorificationem diuina claritatis acceperit à Patre in sua humanitate, & pro omnibus suis membris electis.

GLORIFICATIO V.

Ave claritas & puritas Angelorum, pulchritudo & amoenitas omnium beatorum, Iesu Christe, rex bone: Laudo, benedico, & adoro te pro illo ineffabili gaudio quod habuisti, quando tua beatissima humanitas in resurrectione glorificationem diuinæ clarificationis suscepit à Patre, & in se omnibus electis glorificationem æternam in sua diuinitate tribuit.

Pre

Pro clarificatione anime post exitum huius vita, Precatio.

O Amantissime Iesu Christe, Dei & hominam mediator, rogo te per ineffabilem gaudium tuum glorificationis, ut animam meam in hac vita purgare digneris ab omnibus maculis & tenebris peccatorum, vt ad illam securus permanentiam claritatem, statim post exitum anime meae de corpore, quam mihi incomparabilis pretio nobilissimi sanguinis tui & preciosissima morte tua comparasti, Amen.

Iesus Christus ut omnium membrorum suorum glorificationis inestimabilem claritatem accepit a Patre.

GLORIFICATIO VI.

A Vegloria, honor, laus, & felicitas Sanctorum Angelorum, & gaudium eternum omnium Sanctorum, Iesu Christe rex gloriae. Laudo, benedico, adoro, magnifico, & glorifico te, pro illo singulari gaudio, quod habuisti, quando charitas inestimabilis, quem te in mundum de sinu Patris tui depositum, & omnibus miserijs, paenitentia & infirmitatibus, absque peccato, te subiacere fecit, nunc in gloria resurrectione tua, te & omnia membra tua, sicut in passione in tolerabili dolore & pleuerat, incomparabili gaudio, honore & decoro repleuit.

Pro lumine gratiae, perfectione, dilectione voluntatis, Precatio.

O Iesu amabilissime, per illud gaudium tuum rogo te, da mihi lumen gratiae ad cognoscendum & auxilium virtutis tuae ad perficiendum in omnibus beneplacitum sanctissimae voluntatis tuae, ut sciam & feruentissime perficiam quicquid sit acceptum coram te omni tempore, ne vnuquam negligam vel omissam, quod velis per me fieri, nec vnuquam faciam, quod velis omitti. Amé.

Iesus Christus ut electorum animos mastitias repletos, sua resurrectione, crebrum apportionibus, gaudio consolationeque, afficerit.

GLORIFICATIO VII.

A Ve conuiuum plenissimum, pax dulcissima, solamen & consolatio omnium pie mōrentium, Iesu dulcissime: te laudo, adoro, magnifico, glorifico & benedico tibi pro illo ineffabili gaudio, quo ipso gloriosissimae tue resurrectionis die, tuos electos pro te vehementer consternatos, latificasti, ipsis apparet multis vicibus, dulciterq; salutans, & pacem affrens: item cum illis coniuans, & in fide exhortans corroborasti, & exinde per quadraginta dies crebris apparitionibus te eis manifestans, per multa argumenta instruens, scripturastq; edisterens in fide plenē eorum animos consumasti.

Pro sui plena abnegatione, perfectaque, obedientia, ac pectoris pace, Precatio.

D Ulcissime Iesu, bone Domine, per tuas apparitiones gaudiolas & colloquia suauissima, per gratissimam & iucundissimam moram quadraginta dierum, quam cum discipulis peregisti, donec in fide fierent perfecti, inflamma quod cor meum igne perfectae charitatis, ut promptissima & hilari voluntate meipsum ex toto abnegem & relinquam, tuamq; voluntatem in omnibus perfectissime adimpleam: ut tibi sic in torde meo delectabile conuiuum perfectissime obedientiae exhibeam: & non solum credendo & confitendo, sed iuxta omne beneplacitum tuum viuendo, & tibi seruiendo, resurrectionis tue testis siam, utq; veram pacem pectoris in praesenti, & aeternitatis in futuro, te misericorditer domante, impetrare valeam, Amen.

Iesu Christus vñ ascensurus in calum, discipulus apparuerit, cum eis comederis, evag
dauerit, ac in vniuersum predicaturos miserit.

GLORIFICATIO VIII.

A Ve fatus mellifluus, cibus, refectio, atque delectatio omnium beatorum spirituum Iesu Christe rex altissime. Laudo, benedico & adoro te pro illo ineffabili gaudio, quo à resurrectione tua die quadragesimo visione beatifica discipulos certificasti, cum in monte Sion congregatis, iam ad Patrem ascensurus, apparuisti, atque cum eis dulciter & familiariter conuiuans, incrudelitatem & duritiam cordis eorum exprobrasti, dulci eriā, alloquio ipsos confortans & in vniuersum Orbem eos mirtens, officium praedicandi ininxisti eisdem.

Pro sui, omniumq; rerum contemplacione, proprietate, imperfectionis cognitione, Precatio.

O Dulcissime & amantissime Iesu Christe, per illud ineffabile gaudium rogo te, da mihi misero peccatori omnia terrena desideria calcare, & funditus in me per gratiam tuam extirpare, meipsum & vniuersum mundum pro cui amore contemnere, ut te ducent & miserante, ad perfectionem quandoque perficier & intensissimam charitatis merear peruenire. Illumina etiam me perfecte ad veram cognitionem proprietatis, impossibilitatis & nihilitatris. Fac me propriam cordis mei duritiam, ingratitudinem, peruerfiratemi, negligentias & infinitas defctiones meas continuo dolendo pensare, & cum interna increpatione & contritione semper emendationem proponere, & propositum redouare, ut semper in profunda & perfecta, tibi gratissima humilitate persistam, indeficienti & insatiabili studio tibi placere satagam, & tamen proprie infirmatis conscius, de propria virtute penitus desperans, in sola, tua miseratione consadem. Amen.

Iesu Christus vñ in monte Oliueti sui electi apparuit, benedixit ac valedixit, galosq; discernentibus, descendit.

GLORIFICATIO IX.

A Verex glorie, Domine virtutum, omnipotens triumphator Iesu Christe. Adoro, benedico & laudo te pro illo ineffabili gaudio, quo discipulis de Hierusalem in montem Oliueti ex tuo imperio egressis, apparuisti, & iam cum illa sanctissima electorum tuorum comititia ad Patrem ascensurus, matre tibi dilectissimam, mundi dominam & Corli reginę, atque sanctissimis illis Ecclesie tuus principibus Apostolis ultima benedictione valedicens, in oculis omnium affectissime intuentium, propria virtute es elevatus. Occurrentibus tibi cunctis Corli cimbris, teq; cum laudis iubilo prosequenteribus, super omnes Corios aseendens, ad confessum Patris dextræ es collocaurus, & totam celestem Hierusalem bona luctu & festinitate certificasti.

Pro anima virorum, sensuumq; ac spiritu reformatione & intratione in Deum, Præratio.

I Esu amabilissime & dulcissime, da mihi per gratiam tuam ingiter implore, quod per propriam infirmitatem non valeo cogitare, ut scilicet totum me, animam, spiritum, vires, sensus & omnes passiones meas possem te trahas, uti omniaq; mundi sunt oblitus, totus tibi inhæream, ardenter quis desiderio te inquire, indecessis suspitione possem realentes surram, nulli vnguami placere appetere, quare

nib

tibi soli, cui me totum debeo, quatenus anima mea possit huius calamitosae vita ex-
sumas semper in gaudio tecum in aeterna beatitudine refici & exultare mere-
sur, Amen.

Iesu Christu vti suauis glorificat am humanitatem omnesq; electas animas ex limbo li-
beratas Patri aeterni conspectu gaudissime representatis.

GLORIFICATIO X.

Ave glorioissime Rex regum, & Dominus dominantium, Christe Iesu: Ado-
ro, benedico & laudo te pro illo ineffabili gaudio, quod sanctissima anima
tua habuit, quando te in pignus & pretium redemptiois aeternis cum eo-
piosa animarum multitudine ex inferno per te liberatarum, etiam asecentium,
& inestimabili gaudio iubilantium, Deo Patri presentasti.

Pro anime posthanc vitam perfecta glorificatione, Precatio.

Iesu benignissime, Dei & hominum mediator, per illud suauissimum gaudium
rogo te, ut in hora mortis meae, sis anima mea pignus & pretium, persolvens
omne debitum meum, placandoq; mihi Deum patrem & iudicem aquissimum,
perducas animam meam ante conspectum ipsius placidissimum, repellens quoq;
a me omnes iudicantes mihi, atque querentes animam meam perdere, Amen.

Iesu Christu vii à Patre celesti data sa omnia potestim in celo & in terra.

GLORIFICATIO XI.

Ave fons omnis gratiae, & thesaurus beatitudinis aeternae Iesu elefantissime
Adoro, benedico & laudo te pro illo ineffabili gaudio quod habuisti quan-
do à Deo Patre tibi data est omnis potestas in celo, & in terra, remuneran-
di, ditandi & honorandi secundum liberalitatis tuarum magnitudinem omnes com-
militones & amicos tuos, quos tam gloriose triumpho de tyrannica potestate li-
berasti.

Pro vita Iesu perfecta initiatione, virtutumq; & meritorum ipsius participatione,
Precatio XI.

O Iesu suauissime, per illud gaudium suauissimum rogo te, fac me participem
omnium laborum & operulae sanctissime vita, passionis & mortis tuae.
Trahe me post te, ut libenter te sequar & per viam despectionis & tribula-
tionis desideranter gradiar, quatenus tua gratia me confortante, & ducente, fidelis-
simus vita tua, humillimus & feruentissimus imitator inueniar in patientissima
tribulationum sufferentia, devotissimaque virtutum imitacio, Amen.

Iesu Christus rei plenarius & dominum super cupidos suos suscepereis à Patre ele-
dos & amicos.

GLORIFICATIO XII.

Ave fons & origo, incheatio & consummatio omnium honorum, mellifluus
mi Iesu Christe: Adoro, laudo & benedico te pro illo inestimabili gaudio,
quod habuisti, quando Deus Pater donauit tibi omnes amicos tuos in aet-
erna hereditate possidendos: quando impleta fuit illa benignissima petitio & ve-
luntas tua, qua dixisti: Volo Pater, ut sis unum sicut & nos unum sumus ut vbi ego sum,
illis sit & minister meus: hoc est, ut omnes gaudium & omnes bonum quod tu ipse &
tu sumus, ipsorum sit finis sine fine.

Pro adnumeratione consortioq; omnium amicorum Dei, Precatio.

O Iesu dulcissime, per illud suauissimum gaudium tuum te rogo, vt abyssus infinitæ misericordiæ tuæ, vsque ad me nouissimam creaturam tuam, vi- lissimum & ingratissimum peccatorem descendat, quo etiam me inter ele- ctos tuis consumerare, ipsorumq; consortio dignum facere digneris, vt vna cum eis habeam te sursum & felicissimum bonum, & interminabile gaudium, nunc hic per gratiam, & in patria iugiter per gloriam, Amen.

Iesu Christus vti suis electis discipulis Spiritum sanctum transmiserit.

GLORIFICATIO XIII.

A Ve firmamentum & constantia omniū electorum, Iesu rex fortissime: Ado- ro, laudo & benedico te pro illo indicibili discipulorum tuorum gaudio, quo ip̄os in ciuitatem regressos & congregatos, Patris & tuum promissum expectantes, laxificasti, dum Spiritu sancto in ignis specie, repentina sonitu descen- dente, & super singulos eorum sedente, ipsos virtute ex alto induens, roborasti, quatenus in fide confirmati, mysterium fidei & crucis trophyum, timore abiecte, prædicantes, per totum mundum veherent, & per coruscantia miracula fidem ver- bis darent.

Pro gratia, illuminatione q; Spiritus sancti, Precatio.

O Iesu bone & dulcissime, ne derelinquas me orphanum, sed mitte promissum Patris tui in me Spiritum veritatis, vt mecum sit & mecum laboret, qui do- ceat me quod coram te acceptum sit omni tempore, qui charitatis, pacis & concordiz vinculo corda nostra astringat, vitia expurget, virtutibus & lumine tua cognitionis illustret, Amen.

Iesu Christus vti matrem suam sacratissimam visitauerit, assumperit, & supra sun- des Angelorum chorus exalatārit.

GLORIFICATIO XIV.

A Ve flōs & fructus matris virginis Iesu Christe, omnium beatorum altitudo, merces & gloria: Adoro, benedico & laudo te pro illo maximo gaudio quod habuisti, quando discipulis de incarnatione tua, iam plenus instructis, & fundamentis Ecclesiæ erectis, dulcissimæ matri tua, absentis filij desiderio arden- ti, & amore nimio languenti, completa eius peregrinatione & ex hac misericordiæ valle iam migraturæ, totus festiuus & gloriōsus, vna cum vniuersa coelestium fre- quentia occurristi, ipsamq; amoris amplexibus suscepit, celestibus melodijs de- ductam, supra cunctos cœli ciuium ordines sublimasti, & ad dexteram tuam in cœlesti throno collocasti.

Pro Dei gratia, per eius matrem in hac vita augmento, & post eam cum eadem Dei matre glorificatione, Precatio.

O Iesu amabilissime, dator gaudij, largitor solatij, lucretus releuator, meroris effugator, qui beatissimam virginem Mariam matrem tuam diuinæ Maie- statis speculum, Angelorum solatum, tuz bonitatis imaginem, nostræ sa- luti originem, multiplici gaudio in terris & in cœlis beatificasti, concede mihi pauperi, vt qui ad eam, quasi ad fontem gaudij, in doloribus & angustijs meis fidu- cialiter recurrere præfusao, ipsius intercessione perpetuo tuam merear habere

357

gratiam, & post hanc vitam, propter eiusdem dilectissimæ virginis & gloriofissimæ matris tuz merita, ad felicissimam illam (qua tecum nunc assumpta gaudet in celis) statim post mortem perueniam lætitiam, Amen.

Iesus Christus vti in Maiestate ad uniuersale sit iudicium venturus, & vnicuique prouemerunt, gaudia vel tormenta redditurus.

GLORIFICATIO XV.

A Vereributio omnium Sanctorum, merces magna nimis, requies & corona
omnium electorum, Domine Iesu Christe: Adoro te in fine mundi venturum
iudicem vivorum & mortuorum, & vivi cuique secundum sua merita gaudio-
rum praemia, aut tormentorum supplicia redditurum. Tibi igitur laus, honor,
virtus, & gloria in regno Patris tui.

*Confessio diuina excellentiae proprietatis humanae malitiae accusatio, & ad iudicium pre-
payasso.*

O Iesu amabilissime, confiteor gloriam summam potestatis tuę, confiteor veritatem summam sapientię tuę, confiteor gratiam summam benignitatis tuę: Confiteor etiam me reum omnium peccatorum meorum, quia te creatorem meum contempsi, quia te Dominum summam maiestatis corde, ore, opere & consensu offendere non timui, in lumine veritatis tuę non ambulauī, tibi factorum meo ingratius semper extiti, tibi Patri summa bonitatis non obediui. Sed quia maior est tua bonitas, quam mea iniquitas, obsecro te per ineffabilem misericordiam tuam, ne peccata mea referues iudicio tuo, neque intres in iudicium cum condemnabilissimo serue tuo: sed da mihi gratiam contritionis & verze penitentiae, emendationem totius vitę meę secundum omne beneplacitum tuum, compunctionem cordis, lachrymas humilitatis, & perfectionem infinitissimam & ferventissimam charitatis, ut sic per veram & puram confessionem, per deuotam & perfectam oluntatis obedientiam in hac vita, per tuę sanctissimam & innocentissimam passionis, per gloriofissimam matris tuaę purissimam virginis Mariaę & omnium electorum tuorum merita, à peccatis omnibus merear expurgari, tibiq; ex zoto corde reconciliari: ut sic plenē tibi reconciliatus ac Sacramentis tuis munitus, non ad iudicium de hoc mundo egradiar, sed beato fine requiescens, statim à te sempiternam benedictionem & felicissimam Sanctorum omnium societatem susciperem, imperantibus mihi sacrosanctis tuis quinque vulneribus, quae in gloriofissimo corpore tuo ad consolationem electorum, & damnationem reproborum referasti, qui cum Patre & Spiritu sancto viuis & regnas per infinita secula Deus sublimis & gloriiosus, ab omnibus creaturis venerandu& adorandu& Amen.

Libri Meditationum

FINIS.

xx 4 IN